

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

НАЙКРАЩЕ МЕНЮ ВІД ШЕФ-КУХАРЯ

Просто поглинати все, що є в меню, незалежно від поживної цінності продукту або ж його можливої дії на організм людини, нерозумно. Не варто вдаватися в іншу крайність і бути недовірливими щодо харчування, занадто хвилюючись з цього приводу.

3

МЕЖА ЛЮДСЬКОГО РОЗУМУ

4

ПРИЗНАЧЕННЯ ЗАКОНУ

Та хтось, напевно, запитас: «Навіщо проповідувати Закон, якщо він не спасає?» Виникає інше запитання: «Навіщо рекламувати й випускати дзеркала, якщо вони не зробили чистими та кращими ще жодну людину?»

5

КОЛИ ДЗВОНЯТЬ У ДВЕРІ, ЦЕ ДО ВАС?

6

КОЛИ СТИХНУТЬ ГОЛОСИ ПТАХІВ

Сотні, тисячі кілометрів етапом, кудись від будинку, від близьких, від людського тепла і співчуття, від ласкавого слова і дружнього рукостикання, кудись у вічну мерзлоту холодних фраз і зимних поглядів, за сотні, тисячі кілометрів.

8

КРАЩЕ ПІЗНО, НІЖ НІКОЛИ

9

ЯК НАВЧИТИ ДИТИНУ ШАНУВАТИ БАТЬКІВ?

Неповага до батьків призводить до порушення розвитку особистості. Якщо вже доросла людина не шанує батьків, то вона все ще залишається вередливою дитиною, котра потребує постійної опіки та вимагає підвищеної уваги до себе.

10

10 МАЛОВІДОМИХ ФАКТІВ ПРО ЛЮДСЬКЕ ТІЛО

12

Наш век

Не плоть, а дух растлился в наши дни,
И человек отчаянно тоскует...
Он к свету рвется из ночной тени
И, свет обретши, ропщет и бунтует.

Безверием палим и иссушен,
Невыносимое он днесь выносит...
И сознает свою погибель он,
И жаждет веры... но о ней не просит.

Не скажет ввек, с молитвой и слезой,
Как ни скорбит перед

замкнутой дверью:

«Впусти меня! — Я верю, боже мой!
Приди на помощь моему неверью!...»

■ Федор Тютчев

Умій вірити

Чудовий оазис у пустелі засихав. Джерело, яке напувало водою людей, тварин і сади, раптом вичерпалося. Люди спробували викопати колодязь, але не знайшли води. Старійшина племені і вдень і вночі просив Бога допомогти. Люди із страхом чекали його рішення. Нарешті старійшина зібрав людей і сказав:

— Бог послав нам випробування, але не залишив нас. Ми знайдемо воду, якщо копатимемо колодязь на місці джерела.

Люди радісно взялися до роботи. Вони копали тиждень, другий — води не було. Все більше й більше людей із страху втікало геть. Незабаром в усохлому оазисі залишилися лише старійшина племені та його син.

— Батьку, невже ти віриш, що ми знайдемо воду? — запитав син у відчаї.

— Якщо людина уміє вірити в те, чого не бачить, у нагороду за віру вона побачить те, у що вірить, — спокійно відповів батько і продовжував копати.

Сто днів і ночей копали вони колодязь, живлячись лише кактусами та сушеними плодами, і на сто перший день потужний фонтан води злетів угору. Джерело стало чистішим і сильнішим, а оазис — більшим та багатшим.

Коли батько помер, старійшиною став його син. Якщо плем'я стикалося з труднощами чи хворобами, він наполегливо боровся з ними й говорив: «Якщо людина вміє вірити в те, чого не бачить, у нагороду за віру вона побачить те, у що вірить!».

Віталій КОЛЕСНИК

У світі є багато унікальних речей, які викликають у нас захоплення і здивування, проте часто буває так, що, дивлячись навсбіч, ми не помічаємо своєї особистої унікальності.

Унікальність людського тіла

Кожен з нас має своє унікальне тіло. І різні категорії людей вбачають у людському тілі якусь свою особливість. Хіміки стверджують, що людське тіло — це таблиця Менделєєва, тобто воно містить більшість хімічних елементів, які нині відомі науці. Психологів дивують хімічні реакції, котрі відбуваються у нашому тілі, за допомогою яких вони визначають темперамент кожної людини. Скульптори захоплюються красою будови людського тіла і часто у своїх роботах намагаються підкреслити його найкращі риси або навіть прикрасити їх — згадаймо скульптури Давньої Греції. На відміну від скульпторів, хірурги більше захоплюються внутрішньою будовою людського організму, роками вони намагаються проникнути в таємницю взаємодії органів тіла, щоб у разі яких-небудь порушень у функціонуванні знати, як це можна виправити.

Про людське тіло написано багато наукових праць, поетичних творів, художніх, фантастичних оповідань, повістей, знято велику кількість наукових і художніх фільмів, у яких прямо чи в підтексті підкреслюється краса тіла. В Інтернеті всі охочі можуть знайти потрібну інформацію про людське тіло та відкрити для себе якусь нову «унікальність» у собі самому.

У Святому Письмі також є багато згадок про тіло людини. З давніх-давен Біблія повідомляє про людське тіло те, чого не сказав жоден інший літературний твір за всіх часів. У Письмі ми не знайдемо хімічних формул, які пояснюють будову людського тіла, але зможемо дізнатися про те, як з'явилося наше тіло, Хто створив його й навіщо. І ця інформація є не менш важливою, ніж знання про те, з чого воно складається. Адже, погодьтеся, який сенс у тому, що ми знаємо хімічний склад предмета, та не маємо уявлення про його практичну значимість, не знаємо,

як використати його для своїх потреб і блага оточуючих.

У книзі Буття йдеться про те, що Бог як майстерний Скульптор виліпив наше тіло з глини, а потім вдихнув у нього життя. Для чого Бог створив тіло людині? Чому Він не створив нас як ангелів, тільки з духом? Апостол Павло, міркуючи про тіло людське та його призначення, каже так: «Хіба ви не знаєте, що ваші тіла — то храм Святого Духа, Який є у вас і Якого ви маєте від Бога, і що ви не належите самим собі?» (1 Кор. 6:19). Апостол зауважує, що тіла наші є храмом Святого Духа.

У світі зараз модними є ідеї про те, що кожен з нас має жити незалежно від інших, часто зринає питання про те, що людина повинна мати повну свободу й робити все так, як вона бажає. Можна безсоромно пити, палити, жити аморально, аби це не заважало іншим. Прагнучи такої свободи, люди вже не поспішають законно одружуватися, а живуть у так званому цивільному шлюбі, який є звичайною розпущеною. Це — гріх проти свого тіла і проти Бога, Який дав нам його. І згодом кожен, хто розпоряджається своїм тілом не як храмом, де живе Святий Дух, рано чи пізно починає робити справи плоті: «Учинки тіла очевидні, а саме: перелюб, розпуста, аморальність, безсоромність, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, сварки, заздрощі, гнів, суперечки, розділення, ересі, злоба, п'янство, гульня і тому подібне. Попереджаю вас, як і раніше попереджав: хто таке робить, Божого Царства не успадкує!» (Гал. 5:19–21).

Через Свого апостола Бог попереджає, що ті, хто не поважають свого тіла та не турбуються про нього, не отримають від Господа нового тіла для вічного життя; такі люди не потраплять у Царство Боже.

Натомість люди, які усвідомлюють те, що їхні тіла не просто їхня влас-

ність і призначені не для задоволення своїх гріховних бажань, а для Святого Духа, отримають такі благословення у своєму житті: «Плід же Духа — любов, радість, мир, довготерпіння, ласкавість, доброта, віра, лагідність, стриманість. На таких нема Закону! А ті, що є Ісуса Христа, вони розіп'яли своє тіло з його пристрастями та пожадливостями» (Гал. 5:22–24).

Немає нічого принизливого в тому, щоб довірити свої тіла Святому Духу, Який хоче виростити всередині нас вищезазначені плоди. Стосунки з Духом схожі на стосунки чоловіка з дружиною. Пам'ятаю, як одного разу я похвалив свою дружину за те, що вона смачно готує різноманітні страви. Вона відповіла мені, що не готувала б так, якби у неї не було мене, тобто вона не старалася б так для себе, а готувала б усе простіше. І я задумався про те, що я б також не робив багато того, що роблю задля неї, своїх дітей. З одного боку, жити для себе — простіше, але, з іншого боку, це нещасне життя. Людина так влаштована, що по-справжньому щаслива тільки тоді, коли живе не лише для себе, але й для інших, коли існує в гармонії з навколишнім світом. Бог Дух Святий бажає перебувати в наших серцях не для того щоб догодити собі, але щоб наповнити нас любов'ю, радістю, миром. У цьому Його суть, і саме цим Він бажає поділитися з нами і збагатити наше життя. Уявіть лише, якою сильною буде наша нація, та й людство в цілому, якщо буде більше людей, котрі усвідомлюють, що їхні тіла не лише належать їм, але вони ще й «є храмом Святого Духа», що перебуває в них. І немає межі досконалості для тих, хто дійсно усвідомлює цю унікальність свого тіла. Нехай добрий Бог благословить нас на істинне розуміння цього питання, щоб ми могли отримати від Нього ті благословення, які Він приготував для нас.

Чотири свічки

Чотири свічки горіли й потихеньку плавилися... Було так тихо, що вдалося почути, як вони розмовляють.

Перша сказала: «**Я СПОКІЙ**. На жаль, люди не вміють мене зберігати. Думаю, мені не залишається нічого іншого, як згаснути!» І вогник цієї свічки згас.

Друга сказала: «**Я ВІРА**. На жаль, я нікому не потрібна. Люди не хочуть нічого слухати про мене, тому немає сенсу горіти далі».

Щойно вона вимовила це, як подув легкий вітерець і загасив свічку.

Дуже засмутившись, третя свічка промовила: «**Я ЛЮБОВ**. У мене немає більше сил горіти далі. Люди не цінують мене і не розуміють. Вони ненавидять тих, хто їх любить найбільше, — своїх близьких».

Незабаром і ця свічка згасла. Раптом у кімнату зайшла дитина й побачила три згаслі свічки. Злякавшись, вона закричала: «Що ви робите?! Ви маєте горіти — я боюся темряви!»

Вимовивши це, вона заплакала. Схвильована четверта свічка сказала: «Не бійся й не плач! Доки я горю, завжди можна запалити й інші три свічки: **Я — НАДІЯ**».

Артур МАКСВЕЛЛ

ПРАВИЛЬНЕ ХАРЧУВАННЯ

Ще не створили нічого дивовижнішого за людський організм. За допомогою язика ми визначаємо смак їжі, зуби ретельно пережовують її, шлунок перетравлює, а кишечник усмоктує. Серце — цей «мотор» організму — відповідає за нормальну циркуляцію крові, а легені постійно забезпечують організм киснем.

Кожен із нас має створену Богом систему органів, і нам необхідно ретельно піклуватися про неї. Хоча, звичайно, передбачені засоби для відновлення здоров'я, коли буде потреба, але все таки розсудливіше, та й значно дешевше постаратися зберегти організм у гарному стані без будь-якого зовнішнього втручання.

Для цього треба звернути увагу на те, що ми їмо, як і коли. Просто поглати все, що є в меню, незалежно від поживної цінності продукту або ж його можливої дії на організм людини, нерозумно.

Не варто вдаватися в іншу крайність і бути недовірливими щодо харчування, занадто хвилюючись з цього приводу.

У цьому питанні нам допоможе Біблія зі своїми мудрими порадами.

Передусім з неї дізнаємося, що первинний раціон людини складався з фруктів, горіхів і зернових. Ви знайдете вказівку на це в Бут. 1:29: «І сказав Бог: Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всій землі, і кожне дерево, що на ньому плід деревний, що воно розсіває насіння, нехай буде на їжу це вам!».

Таким був план Божий до гріхопадіння. Така «дієта», та ще плоди з дерева життя могли навки забезпечити людині відмінне здоров'я. Вона б ніколи не знала, що таке хвороба чи смерть. Але гріх поневолити людину, і все змінилося. Імовірно, результати падіння позначилися на всій природі (див. Бут. 3: 17, 18).

Повставши проти Бога в одному, людина дійшла висновку, що можна з легкістю нехтувати й усіма іншими Його порадами. Переситившись зерновими, горіхами та фруктами, вона почала вбивати і споживати тварин. Усе це, поза сумнівом, викликало — принаймні якоюсь мірою — суди Божі над допотопним світом (див. Луки 17: 26, 27; Бут. 7: 5–7).

Коли після потопу подекуди на землі збереглася якась рослинність, була дозволена «змішана дієта». Господь сказав: «Усе, що плазує, що живе воно, буде вам на їжу. Як зелену ярину Я віддав вам усе. Тільки м'яса з душею його, цебто з кров'ю його, не будете ви споживати» (Бут. 9:3, 4).

Хоча Бог і говорить «все», з контексту стає ясно, що Він мав на увазі деякі обмеження. Коли Отець давав настанови Ною відносно тих тварин, які той мав узяти з собою в ковчег, Він підкреслював, що деякі з них нечисті (див. Бут. 7:2). З огляду на різні причини їх не можна було вживати.

Список усіх цих заборонених для споживання тварин, птахів, риб, комах і рептилій наводиться в одинадцятій главі книги Левит.

Візьмімо для початку тварин. Всяка худоба, яка жує жуйку, в якій роздвоєні копита, а на них глибокий розріз, вважається чистою і придатною для харчування. Усі інші тварини — нечисті й непридатні. Чотири види згадуються відособлено, бо відповідають якій-небудь одній з трьох умов обмеження: верблюд, тушканчик, заєць і свиня, у якій хоча копита й роздвоєні, та вона не жує жуйку. «Їхнього м'яса не будете їсти», — застерігає Господь.

Потім згадуються риби, але без назв. У 9-му вірші ми читаємо: «Оце будете їсти зо всього, що в воді, усе, що має плавці та луску, будете їсти. А все, що не має плавців та луски, не будете їсти, нечисте воно для вас».

Що ж до птахів, то ми зустрічаємо в забороненому списку багато знайомих нам видів. З-поміж них орел, гриф і морський орел, шуліка й сокіл, ворона, страус, сова, чайка і яструб, пугач, баклан та ібіс, лебідь, пелікан і сип, чапля та одуд.

Заборонені комахи не перераховуються за їхніми назвами, але у 20-му вірші сказано: «Уся комахня, що ходить на чотирих, гидота вона для вас». Винятки: сарана й коник.

Нечисті також кріт, миша, ящірка, анака, хамелеон (вірші 29, 30).

За рідкісним винятком усі ці види відносяться до ряду хижаків. Ніхто з нас не почує, що хтось замовляє печеню з верблюда або біфштекс із крокодила, грудинку орла або ж морську чайку, приготовану по-королівському, звареного яструба чи запечену в хлібі мишу.

Якби не згадка в цьому списку про одну тварину, яка приносить людям чималий прибуток, то він скрізь би вважався мудрою інструкцією доброзичливого Творця.

Через цю тварину — свиню — люди (ті, які люблять свинину, і ті, які вирощують свиней та продають їх) знаходять всілякі причини, щоб ігнорувати увесь список. Вони стверджують, що він є частиною Левитського закону, а тому не має особливого значення для християн. При цьому вони забувають, що відмінність між «чистим» і «нечистим» існувала значно раніше, коли ще не було книги Левит.

Яка ж позиція християнина в цьому питанні? Відповідь дуже проста: треба дотримуватися поради Божої. Якщо Він стверджує, що плоть цих тварин, риб, комах і рептилій непридатна для вживання, то у Нього є вагомі причини для цього. Адже Він не вередливий диктатор, а люблячий Отець. Все, що Він робить для нас, ті поради, які Він нам дає, все це «для нашого блага» (П. Зак. 6:24; 10:13).

Деякі з вас, можливо, не розуміють беззастережної заборони Бога вжи-

вати свинину. Може, вони захоплені рекламою виробників свинини, котра стверджує, що це найбільш поживна їжа у світі? Але зрештою правим все одно виявиться Бог. Він не робить помилок. Розумним людям ясно, що медична наука вже досить наочно довела Його нескороминушу мудрість.

Якщо ви продовжите вивчення Біблії у пошуках істини про здоров'я та правильне харчування, то з'ясуєте, що ця тема була важливою й за часів Нового Завіту. Вона навіть була включена в порядок денний першого християнського Собору в Єрусалимі. Лука розповідає про це в 15-й главі книги Дії. Під час дискусії голова зборів сказав: «Тому думаю я, щоб не турбувати поган, що до Бога навертаються, але написати до них, щоб стримувалися від занецищення ідоляського, та від блуду, і задушености, і від крові» (вірші 19, 20).

Коли Павло здійснював свої подорожі, відвідуючи новостворені церкви в Малій Азії, Греції та Італії, він з'ясував, що питання харчування активно обговорювалися серед вірян. Вже тоді розбіжності по цій темі призвели до розділення серед християн і до суворого взаємкритици. Це особливо було помітно в Римі, і саме цій церкві апостол надіслав свою найчудовішу пораду, яку коли-небудь отримували християни з цього приводу. Досить м'яко, але наполегливо він підкреслив, що в усіх рішеннях, що приймаються, слід керуватися любов'ю — рушійною силою будь-яких дій.

Цей незрівнянний уривок настільки гарний, що кожному не перешкодить перечитати його (див. Римл. 13:11; 14:21). Він набуває ще більшої виразності, коли наводиться в переказі Д. Б. Філіпса, читаючи який уявляєш, що апостол писав це послання, звертаючись до сучасної Церкви. Нижче ми наводимо деякі найбільш значимі його абзаци: «Чому у вас таке напружене становище? Думаю, ви зрозуміли — чому. Теперішній час — це час найбільшої важливості, час пробудитися, усвідомлюючи реальність того, що відбувається. Кожен день підводить нас все ближче до спасіння Божого... Ніч минула, а день наблизився: давайте уникати того, що робилося ночами, і приготуємося для битви дня. Живіть чисто й цнотливо, як при денному світлі; не в задоволеннях, пияцтві та розпусті, не у сварках і заздрості... Будьте християнами від голови до ступні ніг, і нехай плоть ваша не панує над вами...

Давайте надмірно критично не дивитися один на одного. У першу чергу слід ставитися критично до самого себе, намагаючись не допускати нічого, що слугувало б спокусою для брата...

Мудрість

● Не бійтеся виділятися з-поміж інших. «Іти шляхом найменшого опору — ось що робить річки звивистими, а людей нещасними» (Ларі Білат).

● Не бійся дня, якого ти ще не побачив (англійська приказка).

Новый Завет

Измученный жизнью суровой,
Не раз я себе находил
В глаголах Предвечного Слова
Источник покоя и сил.

Как дышат святые их звуки
Божественным чувством любви,
И сердца тревожные муки
Как скоро смиряют они!...

Здесь все в чудно сжатой картине
Представлено Духом Святым:

И мир, существующий ныне,
И Бог, управляющий им,
И сущего в мире значение,
Причина, и цель, и конец,
И Вечного Сына рожденье,
И крест, и терновый венец.

Как сладко читать эти строки,
Читая, молиться в тиши,
И плакать, и черпать уроки
Из них для ума и души!

■ Иван Никитин

Якщо ваша звичка в потуранні апетиту серйозно засмучує вашого брата, то ви вже не виявляєте любові до нього. Не дозволяйте, щоб через їжу загинула людина, за яку помер Христос! Адже Царства Небесного не можна досягти за допомогою їжі чи напоїв, бо Царство Боже — це праведність, радість і мир у Святому Дусі. Ставте ці питання на уолі служіння Богові — саме такий дух приємний Йому... Тому сконцентруймо увагу на тому, що сприятиме гармонійному зростанню нашого характеру. Ні в якому разі тарілка з м'ясом не повинна бути перешкодою для роботи Божої».

Ніхто не має права думати, що правильне харчування — це «пропуск» у небо. Звичайно, неправильне харчування здатне призвести до загибелі людини, адже може стати причиною її помилкових суджень і поведінки, але навіть споживаючи манну небесну, ніхто з нас не отримує права на рай. Цього можна досягти, тільки прийнявши Ісуса Христа як свого Господа і Спасителя.

Чи означає це, що людина може їсти все, що завгодно, і не піклуватися про наслідки? Звичайно ж, ні. Апостол Павло недвозначно заявив про це у своєму Першому посланні до коринтян. Тут він писав не про їжу взагалі, а про їжу, що пропонується ідолам, являючи в слові великий головний принцип: «Тож, коли ви їсте, чи коли ви п'єте, або коли інше що робите, усе на Божу славу робіть!» (1 Кор. 10:31).

Тут апостол знову повертає нас до фундаментальної істини, про яку так часто говориться в Біблії: найголовніше — це любов. Любоб до Бога та людини, Божої подоби. Одкровенням своєї любові до віруючого або невіруючого ми прославляємо Бога, тому що тільки Він може зробити нас добрими, милостивими, дбайливими і терплячими по відношенню до інших.

Отож, уживаючи їжу чи напої, ми маємо відразу поставити собі питання: чи схвалює Бог те, що я роблю? Чи є моє харчування таким, за допомогою якого я можу найефективніше служити Йому? Чи сприяє моя їжа яснішій і глибшій діяльності мого розуму й серця, мого організму в цілому?

Двері неймовірного розміру

Одного разу увагу перехожих привернула дивна поведінка чоловіка, який з дерев'яним метром у руці підійшов до дверей питного закладу і став їх вимірювати.

— 85 сантиметрів завширшки і 2 метри заввишки, — пробурмотів він.

Потім, повернувшись до оточуючих, чоловік пояснив:

— Розмір цих дверей всього 2 метри на 85 сантиметрів. Взагалі — невеликі двері. Однак був у мене дім — і він повністю увійшов в них. Була земля — і вона повністю увійшла в них. Мав я дорогі меблі — і ті увійшли в ці двері, не потрібно було й розбирати. Були в мене заощадження — і всі вони увійшли в ці двері. І якби на цьому крапка! Та на цьому справа не скінчилася. Мав я міцне здоров'я — і ось лікар сказав нещодавно:

— Здоров'я своє ви пропустили через двері шинку!

Мав я змолоту гарну репутацію, а сьогодні мені ніхто не вірить. Мені кажуть:

— Це — п'яниця!

Отож, і честь моя пішла в ці двері. Колись було в мене добре й чуйне серце. Я страждав, коли бачив, що дружина й діти плачуть через мене. Але відтоді як я почав проходити в ці двері, я змушував їх плакати дуже часто. Є у мене голова на плечах, і я міг би пишатися своїм розумом. Проте, як часто я виходив із шинку настільки п'яним, що вже нічого не розумів і уподібнювався до тварини. Розум мій теж увійшов у ці двері. Була в мене совість, і я усвідомлював, що є чесність і безчестя, що зло і що добро. Але чи добре я вчинив, пропивши все своє майно? Чи вірно я вчинив зі своїм тілом, отруївши його? Чи правий я, загубивши своє життя? Чи добре я робив, подаючи дурний приклад оточуючим? Звичайно, ні. Я не слухався голосу совісті, і ось чому і совість, і частя пішли через ці ж двері.

Часто я виходив із шинку з веселою пісню, але в глибині серця я був нещасним...

Сказавши це, він пішов. Оточуючі заговорили:

— Він правий! Він правий! Він сказав істину!

Та потім і вони всі смиренно, один за одним, теж увійшли в ці дивні двері. Немов слухняні невільники, вони покірно йшли туди, куди посилав їх пан.

«Кожний, хто чинить гріх, є невіником гріха... якщо Син визволить вас, то справді будете вільні» (Івана 8:34, 36).

Мудрість

● **Не дозволяйте тому, що ви не можете робити, утримувати вас від того, що ви можете. Тривале неробство паралізує ініціативу.**

● **Щастя ніколи не прийде до того, хто не здатен оцінити те, що в нього вже є.**

● **Ти ніколи нічого не зробиш, якщо будеш чекати ідеальних умов.**

● **Бездоганне виконання обов'язків сьогоднішнього дня — це найкраще приготування до майбутнього.**

Зрікання світу

Молодий християнин звернувся до досвідченішого віруючого з питанням:

— Брате, чи треба мені повністю зрестися світу?

— Не турбуйся, — відповів той, — якщо дійсно житимеш по-християнськи, світ сам зречеться тебе.

Межа людського розуму

Не можна не погодитися з тим, що в нашому житті все має певні межі. Це стосується і слуху, і зору, і можливостей людини, та й самого часу людського життя. Безмежний тільки Бог, а ще любов і милість нашого Спасителя Ісуса Христа.

Дмитро ВЕРТИЛО

К олі йдеться про абсолютний слух, мають на увазі, що такий слух, як і стовідсотковий зір, — поняття відносне. Є межі й нашим знанням і, звичайно, нашому розумові. Але оскільки лише людина з-поміж усіх створених Богом істот на Землі наділена розумом, нам важливо дізнатися про його призначення, його можливості, тобто межі. А вони є, тому що немає такої людини, яка б вичерпно могла пояснити виникнення гріха, втілення, народження й воскресіння Ісуса Христа та багато інших речей. Проте над цими питаннями працює наш розум. І тоді на допомогу приходить Біблія, яка говорить про закриті й відкриті: «Закрите те, що є Господа, Бога нашого, а відкриті — наше та наших синів аж навіки, щоб виконувати всі слова цього Закону» (П. Зак. 29:28). Ця тема важлива вже тому, що сучасна людина більше бажає проникнути в те, що закриті, і мало прислухається й підкоряється тому, що є відкритим і корисним. Людина, наділена розумом, здавалося, мала б відразу запитати себе: «Для чого він мені? Яке його призначення?» Велике добро для людини використовувати за призначенням те, що вона має. Нехтування цим правилом часто призводить до сумних наслідків. Наприклад, холодильник. Це дуже важлива й корисна річ. Яким би красивим, великим і привабливим він не був, якщо його не можна використати за призначенням — зберігати продукти, то його ціна дорівнює нулю. Одного разу ЗМІ повідомили про жахливу смерть двох маленьких дітей, які, граючись у сараї, де знаходився старий великий холодильник, сховалися в ньому й закрилися. Звичайно, відкрити його зсередини діти не змогли та дуже скоро задихнулися. Багато нещастя трапляється через необдумані вчинки.

Про призначення розуму вичерпно повідомляє тільки інструкція Творця — Біблія. По-перше, розум ми отримали для пізнання Бога (див. 1 Івана 5:20). Розумну людину обов'язково цікавлять такі питання: хто вона, звідки й куди прямує. По-друге, розумові здібності потрібні для розрізнення добра і зла (див. 1 Цар. 3:9). Біблія говорить, що багато хто в цьому світі солодке сприймає за гірке, п'яному визнає світлом, тобто люди не вміють або не хочуть по-справжньому розрізнити добро і зло. По-третє, розум потрібен для пізнання Плану спасіння та споглядання краси Слова Божого (див. 1 Тим. 4:16). Призначення розуму — заглиблюватися, вивчати, пізнавати, осягати науку спасіння. По-четверте, інтелект координує наші справи та вчинки й необхідний для досягнення життєвого успіху (див. 1 Нав. 1:8).

Дуже важливе призначення розуму — правильне визначення пріоритетів. Нехтування цим призводить до сумних наслідків. Розповідають, що один професор природознавства мав переправитися на протилежний берег бурхливої річки. Скориставшись допомогою одного човняра, професор поцікавився у провідника його знаннями в галузі ботаніки, географії, історії та, отримавши відповідь, що той ніколи не вчився цьому, зробив висновок: «Півжиття твого промайнуло дарма!» Далі вони плвли мовчки, як раптом різкий вітер перевернув човен і обоє опинилися у воді. Човняр запитав професора, чи вміє він плавати. «Ні», — відповів професор. «Тоді все ваше життя промайнуло дарма», — сказав човняр. Ця притча говорить про те, як важливо здобувати життєві знання й навички.

Проблема полягає в тому, що, крім Творця, Який оберігає наш розум і спрямовує людину на безпечний шлях, нашим розумом прагне керувати зла сила. Людей, які більше дослухаються до диявольських порад, Біблія називає тими, хто «збилися з шляху розуму». Книга книг досить чітко говорить про існування заборонених знань. Вони дуже спокусливі, і важливе призначення розуму — при зустрічі з ними вчасно зупинитися (див. Бут. 2: 16, 17). Знання сатани від-

лять такі питання: хто вона, звідки й куди прямує.

По-друге, розумові здібності потрібні для розрізнення добра і зла (див. 1 Цар. 3:9). Біблія говорить, що багато хто в цьому світі солодке сприймає за гірке, п'яному визнає світлом, тобто люди не вміють або не хочуть по-справжньому розрізнити добро і зло.

По-третє, розум потрібен для пізнання Плану спасіння та споглядання краси Слова Божого (див. 1 Тим. 4:16). Призначення розуму — заглиблюватися, вивчати, пізнавати, осягати науку спасіння.

По-четверте, інтелект координує наші справи та вчинки й необхідний для досягнення життєвого успіху (див. 1 Нав. 1:8).

Дуже важливе призначення розуму — правильне визначення пріоритетів. Нехтування цим призводить до сумних наслідків. Розповідають, що один професор природознавства мав переправитися на протилежний берег бурхливої річки. Скориставшись допомогою одного човняра, професор поцікавився у провідника його знаннями в галузі ботаніки, географії, історії та, отримавши відповідь, що той ніколи не вчився цьому, зробив висновок: «Півжиття твого промайнуло дарма!» Далі вони плвли мовчки, як раптом різкий вітер перевернув човен і обоє опинилися у воді. Човняр запитав професора, чи вміє він плавати. «Ні», — відповів професор. «Тоді все ваше життя промайнуло дарма», — сказав човняр. Ця притча говорить про те, як важливо здобувати життєві знання й навички.

Проблема полягає в тому, що, крім Творця, Який оберігає наш розум і спрямовує людину на безпечний шлях, нашим розумом прагне керувати зла сила. Людей, які більше дослухаються до диявольських порад, Біблія називає тими, хто «збилися з шляху розуму». Книга книг досить чітко говорить про існування заборонених знань. Вони дуже спокусливі, і важливе призначення розуму — при зустрічі з ними вчасно зупинитися (див. Бут. 2: 16, 17). Знання сатани від-

значені в книзі Бут. 3:7. Мати великі можливості, знати майбутнє, творити чудеса — ось лише кілька здібностей людського розуму, котрі свідчать про нечисте джерело їх виникнення. Найчастіше люди готові перейти межу дозволеного Богом, щоб задовольнити запити свого егоїстичного розуму. Вірним помічником у цьому для людини буває диявольська сила.

Філософія людей, які покладаються на свій розум, спричинила жахливі наслідки. Концепція нацистів про перевагу їхньої нації над іншими народами призвела до винищення мільйонів людей. Філософія білих про перевагу їхньої раси над чорними спровокувала расизм і війни. Усвідомлення правителями своєї сили військової потужності призвело до того, що мільярди витрачаються на зброю, а не для добра людей. Гасло «Хімія — ключ до достатку» сприяло появі безлічі хімічних речовин, отруєнню землі, водойм, морів та океанів. Розум чи нерозважність?

На жаль, і в релігійному світі ми спостерігаємо вихід за межу дозволеного. Замість тісного зв'язку з Христом у здійсненні Божої справи, люди більше покладаються на людську майстерність та винахідливість; Закон Божий підмінюють традиціями або людськими домовленостями; замість боротьби зі злом виявляють терпимість до нього; істинне знання про Бога людство не здобуває, а користується своїми припущеннями.

Бог має унікальний засіб для тих, хто не може за допомогою власного розуму відкрити таємницю незбагненного. Це віра. Те, що є недоступним для розуму, доступне для віри. Тому всіх дітей Божих називають віруючими. Вони покладаються не на свій розум, а на Боже Слово, вірячи в Ісуса Христа (див. Євр. 11:3). За допомогою віри ми пізнаємо Творця та Його творіння, а також майбутню славу й винагороду (див. 1 Кор. 2: 5–9).

Отож, найважливішою справою людського розуму є усунення мудрості світу цього з престолу серця людини та надання права Богові панувати в ньому (див. Ефес. 3:17).

Три передсмертних запитання

Одного разу змія переслідувала метелика і вдень і вночі. Страх надавав метелику сил, він бив крилами та летів все далі й далі. А змія не втомлювалася повзти слідом за ним. На третій день знесилений метелик відчув, що не може більше летіти, він присів на квітку й запитав свою переслідувачку:

— До того як ти мене вб'єш, можна поставити тобі три питання?

— Не маю звички надавати такі можливості жертвам, ну та ладно, будемо вважати це твоїми передсмертними бажаннями, питай.

— Ти живишся метеликами?

— Ні...

— Я зробив тобі щось погане?

— Ні.

— Тоді чому ти хочеш убити мене?

— Ненавиджу дивитися, як ти пурхаш!

Дуже часто ми ображаємося, ненавидимо один одного, бажаємо зла ближньому й навіть не задумуємося про це. Але ж причина найчастіше в нас самих, тільки треба глибше заглянути у своє серце, і тоді ми зможемо роздивитися цього змія — «змія задрості», який є однією з головних причин людської ненависті.

Ігор КОРЕЩУК

ПРИЗНАЧЕННЯ ЗАКОНУ

Чи відомий вам феномен під назвою «вертиго»? Даний термін позначає стан запаморочення людини. Вертиго зазнають пілоти, космонавти, моряки, аквалангісти, альпіністи та прості люди, які, відпочиваючи у горах, можуть втрачати орієнтацію в тумані. У цих випадках він може бути надзвичайно небезпечним. Вертиго під час туману та скупчення хмар створює хибне уявлення про розташування літака щодо землі, і пілот може нахилити літак, думаючи, що летить рівно. Єдиний спосіб перевірити правильність польоту — це поглянути на спеціальні бортові прилади. Чимало людей вважають, що можуть самі визначати, що є правильним, а що хибним. Але Святе Письмо застерігає: «Буває, дорога людині здається простою, та кінець її — стежка до смерті» (Прип. 14:12).

Господь, знаючи, що у людини через виховання та зовнішні обставини спотворюються моральні орієнтири, подарував людству Свій Закон, який допомагає достеменно знати, що є добром, а що — злом.

Одного разу в досить теплу погоду я відчув, що тіло моє тремтить. Яка моя наступна дія? Певно, що я шукатиму термометр. І ось він показав 37.2 градуса. Чи можу я сказати: «Мене врятував термометр! Користуйтеся ним!»? Чи буду я правий? І так і ні. З одного боку, саме він вказав на наявність хвороби, з іншого — хіба він вилікував мене?

Що робити, якщо ваш автомобіль заглух? Якщо причина поверхова, то можна її з'ясувати, але якщо всі ваші спроби марні? Доведеться викликати евакуатор, щоб відігнати автомобіль на СТО для з'ясування причини. За допомогою спеціальних приладів та індикаторів буде встановлена точна причина поломки. Чи правильно буде сказати: «Ці прилади врятували мій автомобіль!»? І так і ні. Бо вони не відремонтували машину, але без них ремонт був би неможливим! Такою є і функція Божого Закону. Апостол Павло пише: «Але я пізнав гріх тільки через Закон. Я не знав би пожадливості, якби Закон не говорив: Не пожадай» (Римл. 7:7). У цьому ж посланні він двічі додає: «Де немає Закону, там нема й переступу» (Римл. 4:15) і «Адже через Закон пізнається гріх» (Римл. 3:20).

Гріх з'явився у світі через порушення Божої Заповіді в Едемі. Через гріх першої пари усі ми з народження є грішниками (див. Римл. 3:19, 23; 5:12).

Розмірковуючи про Божий Закон, Давид сказав: «Твоя заповідь вельми широка!» (Псал. 118:96). Закон охоплює наше ставлення до Бога, сім'ї, людства й ближніх. Призначення морального Закону не в тому, щоб розв'язати проблему гріха. Це може зробити тільки викупна жертва Христа, яку кожний християнин має прийняти вірою. Бог дарував Свій закон, щоб дати визначення й показати сутність таких питань, як гріх, життя, обов'язок відносно Бога й людей. Інше призначення Закону — керувати життям християнина, показувати той шлях, яким Бог закликає йти Свій народ. Господь бажає, щоб Його діти жили у вірі, послуху й відчували поядку в серці.

Закон Божий спрямовує Божих дітей на правильний шлях. Спосіб життя, який Бог пропонує людям, заснований на Його намірах і принципах. Бажання або ідеї людини, а також сукупність звичаїв і норм, які встановлює конкретне суспільство, не можуть бути основою, на якій людина повинна будувати своє життя.

Бальтазар Губмайер — мабуть, найбільш талановитий з поміж радикальних реформаторів — називав «помітними цілями» Закону загрозу осуду й загибелі для плоті, свідчення проти гріха й наставляння на шлях благочестя.

Будь-яке порушення Закону означало розлуку з Богом (див. Ісаї 59:2), відчуження від Ізраїлю (див. Вих. 12:15, 19; Левит 7:20, 21, 25, 27), позбавлення життя в цьому світі й у майбутньому (див. Вих. 28:43; П. Зак. 18:20), повстання, відступництво й смерть.

Тому Закон, на думку апостола Павла, — це «сила гріха» (1 Кор. 15:56). Гріх — це повстання «проти закону» й небажання підкорятися йому, а також акт невірності щодо Бога й зречення Його (див. Римл. 14:23; Тита 1:15, 16). Закон робить гріх актом свавільного повстання проти Бога. Оскільки Закон подає інформацію про гріх, будь-яке беззаконня стає актом протиставлення своєї гріховної волі — волі Божій.

Поняття прощення, беззаконня та гріха

Найважливіша вістка Євангелія полягає в тому, що Бог у Христі прощає нам гріхи (див. Ефес. 4:32). Але гріх без Закону мертвий, як зазначає апостол: «Гріх не зараховується, коли нема Закону» (Римл. 5:13). Тому значущість Христового прощення нівелюється за відсутності Закону, котрий визначає, що є гріхом перед Богом. Тільки за наявності Закону, котрий говорить «заплата за гріх — смерть» (Римл. 6:23), ми розуміємо велич Голгофської жертви та глибину Божої любові.

Та хтось, напевно, запитає: «Навіщо проповідувати Закон, якщо він не спасає?»

Виникає інше запитання: «Навіщо рекламувати й випускати дзеркала, якщо вони не зробили чистими та кращими ще жодну людину?»

Закон не робить людину святою та чистою, але він один показує реальний стан душі, як дзеркало відображає реальний фізичний стан. Тому коли немає проблеми — немає і пошуку. Закон вказує на гріх, але не може визволити від гріха. Проте лише після усвідомлення реального стану, коли завдяки Законові відкривається огидна природа й сутність гріха, людина починає шукати у Христі шлях очищення та ліки від смерті. Бо грішникові потрібне не лише прощення гріха, а й звільнення від нього, інакше воно стає наркотиком душі, створюючи ілюзію, але не вирішуючи проблеми. Тому висновок такий: виконання Закону не означає спасіння, але невиконання веде до засудження й загибелі.

Хтось каже, що Закон отримав тільки ізраїльський народ.

А кому мав Бог дати Свій Закон? Амореянам, хананеянам, амалікітянам, филистимлянам, через яких земля стала проклятою? Певно, що Бог обрав ізраїльський народ, маючи особливу мету: «Я вчиню Тебе світлом народів, щоб був Ти спасінням Моїм аж до краю землі!» (Ісаї 49:6),

«І будуть чекати Закона Його острови» (Ісаї 42:4).

Коли сатана через гріх спотворив людські цінності й пріоритети, Бог бажав на прикладі одного народу показати, як щасливо і благословенно жити згідно з Його Законом, і через цей народ поширити істину на увесь світ. Тому всі пророцтва Старого Завіту звернені до Ізраїлю. А що змінилося в Новому Завіті? Апостол Павло пише: «Тобто ізраїльців, яким належить синівство, слава, завіти, законодавство, служіння і обітниця. Їхніми є батьки, від них же тілом і Христос, Який є Бог над усіма, благословенний навіки. Амінь» (Римл. 9:4,5). Багато богословів замовчують той факт, що мова про укладання Нового Завіту йдеться у старозавітній книзі Єремії, за 600 років до народження Христа. З ким укладеться Новий Завіт? З язичниками? Читаємо: «Ось дні наступають, — говорить Господь, — і складу Я із домом Ізраїлевим і з Юдиним домом Новий Заповіт. Не такий заповіт, що його з їхніми батьками Я склав був у той день, коли міцно за руку їх узяв, щоб їх вивести з краю єгипетського. Та вони поламали Мого заповіта, і Я їх відкинув, говорить Господь! Бо це ось отой Заповіт, що його по цих днях складу з домом Ізраїля, — каже Господь: Дам Закона Свого в середину їхню, і на їхньому серці його напишу, і Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом!» (Єрем. 31:31–33). Ця обітниця повторюється апостолом у Посланні до євреїв 8:8–12.

Якщо і Новий Завіт укладався з Ізраїлем, то яким чином ми, як язичники, причетні до Завіту? «Набравшись відваги, Павло і Варнава сказали: Треба було в першу чергу вам проповідувати Боже Слово, але оскільки ви відкинули Його і самі себе робите недостойними вічного життя, то ми звертаємося до язичників» (Дії 13:46). Згодом він, пояснюючи, пише: «Коли ж деякі з гілок відломилися, а ти, будучи диною оливкою, прищепився до них і живишся з кореня та соку оливкового дерева...» (Римл. 11:17). Тому Бог нас, язичників, прищепив до лози Свого народу, щоб ми стали спадкоємцями обітниць. Крім того, ким за тілом був Христос? Хто за національністю були апостоли? До кого Христос звертався протягом трьох з половиною років служіння? Теж до євреїв... Кому проповідували на початку апостоли, а деякі й до смерті? Кому призначені Послання до Якова та до євреїв? Так, для євреїв, але чи тільки для них?

Сам Христос у розмові з самаряною стверджує, що «спасіння від юдеїв» (Івана 4:22). Чи маємо ми право стверджувати, що Старий Завіт лише для євреїв, а Новий лише для християн? Спасіння справді від юдеїв, але не тільки для них! Бо настав час, коли всі народи на рівних правах отримали у Христі привілей бути частиною Божого народу.

Світлячок

Взявши у свою крихітну долоньку маленького жучка, малюк поцікавився:

— Матусю, який це жучок?

— Це світлячок. Незважаючи на те що жучок маленький, він може випромінювати світло.

Малюк задумався і спитав:

— Чому ж він світиться?

— Світлячок — це дитя світла, але світиться він тільки вночі. Коли інші жучки сплять, він освітлює шлях тим, хто його потребує. Світлячків не так багато, щоб освітити ніч, та коли вони запалюють свої ліхтарики, людям здається, що це коштовні камінці, розкидані по землі.

— Як добре бути світлячком! — радісно глеспескав у долоні малюк. — Я б так хотів стати світлячком, — сумно додав він.

— Не журися, моє сонечко, — сказала мама, ласкаво взявши долоньку сина у свою руку. — Коли людина робить добро і дарує любов, вона несе з собою світло. Чим більше добрих справ вона робить, тим сильніше розпалюється в ній світло. Таких людей можна відчути серцем, тому що їхні ліхтарики — це їхні серця, і вогонь у них світлий і теплий. Господь і ангели, спостерігаючи з неба, бачать їхні золоті серця й радіють.

Твори любов та добро — і станеш світлячком!

Мудрість

● **Час — ваш найбільший скарб. Якщо ви відкладаєте просту справу, вона стає складною, якщо ви відкладаєте складну, вона стає нездійсненною.**

● **Зволікання — це могила, у якій поховані сприятливі можливості. Марна трата часу — це не вбивство, це самогубство.**

Задоволення за монетку

Одного разу студент і професор гуляли парком. Проходячи повз поле, у якому працював якийсь чоловік, вони помітили пару старого взуття й зім'ятий плащ і дійшли висновку, що ці речі належать біднякові. У студента виникла ідея забрати ці речі, сховатися та спостерігати за поведінкою чоловіка. Професор запропонував зробити по-іншому: «Хочеш отримати задоволення від побаченого? Адже ти багатий, думаю, тобі не важко покласти в кожен черевик по монеті, сховатися й спостерігати. Впевнений, ти отримаєш більше задоволення». Студент так і зробив, непомітно вкинувши в кожен черевик по монеті.

Бідняк, закінчивши роботу, підійшов до своїх речей, накинув на себе плащ, взув черевики... і відчув, як щось йому заважає. Зняв черевик і бачить — монетка, зняв другий — ще одна. Оглянувся — нікого. Радості бідняка не було меж. Він схилився на коліна й підняв руки, щиро дякуючи Творцеві за допомогу у скрутний період його життя, коли захворіла дружина. Професор поглянув на обличчя студента й не зміг стримати посмішку, побачивши сльози на очах юнака. Він запитав: «Ти задоволений?» «Це ваш найкращий урок», — відповів студент.

Крихкі іграшки

Якось в одне село прийшов і залишився жити старий мудрий чоловік. Він любив дітей і проводив з ними багато часу. Ще йому подобалось робити їм подарунки, але дарував тільки крихкі речі. Як не старалися діти бути акуратними, їхні нові іграшки часто ламалися. Діти засмучувалися й гірко плакали. Згодом мудрець знову дарував їм іграшки, але ще крихкіші.

Одного разу батьки не витримали та прийшли до нього:

— Ти мудрий і бажаєш нашим дітям тільки добра. Та навіщо ти робиш їм такі подарунки? Вони стараються як можуть, але іграшки все одно ламаються, і діти плачуть. Утім, іграшки такі прекрасні, що не гратися з ними неможливо.

— Мине зовсім небагато років, — посміхнувся чоловік, — і хтось подарує їм своє серце. Можливо, це навчить дітей поводитися з цим безцінним даром хоч трохи акуратніше!

Мудрість

● **Проблема, яка здається великою на перший погляд, стає ще важчою, чим довше ви на неї дивитесь.**

● **Бог знав, що Він робив, коли створював вас. Використовуйте всі таланти, які ви маєте. У лісі було б дуже тихо, якби там співали тільки ті птахи, які співають краще за всіх.**

● **Те, ким ви стали, — результат тієї ціни, яку ви заплатили, щоб досягти того, що ви хотіли досягти.**

● **Ми брешемо найголосніше, коли брешемо собі.**

Подвійна крадіжка

Гарний спосіб виявити свої недоліки — знайти те, що дратує тебе в інших.

Одного разу господиня будинку поставила коробку цукерок на кухонну полицю, але вже за годину помітила, що коробка стала легшою. Частина цукерок вправно перекочувалася в паперовий пакет, який знаходився на купі пожитків нової кухарки. Не бажаючи нікого ставити в прикрі становище, добросердна господиня просто забрала ці цукерки й переставила коробку в буфет, щоб більше нікого не спокушати.

Повечерявши, кухарка повідомила, що звільняється з роботи.

— Чому? Що сталося? — запитав її хазяїн.

— Я не працюю у людей, які крадуть украдене, — зухвало відповіла жінка.

Коли дзвонять у двері, це до вас?

Лоран УЕЙД

«Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне»

(Івана 3:16).

Нещодавно в новинах з'явилася фотографія будинку вартістю в кілька мільйонів доларів, який перетворився на купу уламків, коли рухнув з крутого схилу в озеро Мічиган. Два інших будинки, що знаходяться поруч, все ще розгойдувалися на краю обриву.

Їхні власники, очевидно, вибрали це місце, зважаючи на прекрасний вид, який відкривався зі схилу. Але вони не подумали, що зимові шторми можуть розмити ґрунт біля фундаменту будинків.

У випуску новин минули багато подробиць, що дозволило нам зробити деякі припущення.

Йшов сильний дощ, коли ми проїздили повз ці місця. Під час спалаху блискавки можна було розгледіти розкішний будинок, який почав хилитися на один бік, де промочка земля стала просідати. У жаху ми зупинили машину. Зачекавши кілька секунд, кинулися до парадних дверей. На наш подив, усередині будинку відбувалася «вечірка століття». Музика звучала з гучністю до 100 децибел, і у вікнах маячили силуети людей.

Ми щосили тиснули на кнопку дзвінка, але, звичайно ж, усередині будинку нас ніхто не чув. У відчаї ми побігли уздовж стіни й почали стукати у вікно. Нарешті нас хтось помітив. Чоловік наблизився до вікна та вигукнув крізь гуркіт музики:

— Агов, що ви там робите? Йдіть сюди, веселитимемося разом!

— О ні! — закричали ми, вказуючи на бік будинку, що покосився. — Обрив просідає! Не зволькайте! Будь ласка, повідомте про все це!

Але захоплений шумними веселощами чоловік не надав цій звістці значення. Пролунав гучний напівдикий сміх, після чого хтось повернув регулятор гучності ще на одну поділку...

Можливо, моя ілюстрація дає уявлення про те відчуття розчарування, якого зазнає Бог по відношенню до людського роду. Але, якщо ви вважаєте, що Господу невідоме подібне розчарування, будь ласка, зверніть увагу на текст: «Бо темрява землю вкриває, а морок народи...» (Ісаї 60:2). А ось ще один: «Світло прийшло у світ, але люди полюбили темряву більше...» (Івана 3:19).

Неймовірна жертва

Ви дійсно хочете знати, наскільки Бог зацікавлений у тому, щоб людина отримала Його вість, і яке Його відчуття розчарування, коли ніхто не відгукується на неї?

Ось яскрава біблійна ілюстрація жертви, на яку пішов Бог. Старий батько піднімається з єдиним сином, сином старості, на гору Морія. Тут він має принести його в жертву вогню. Ні, Бог ніколи не вимагав і навіть категорично заборонив людські жертви, але це був унікальний випадок. Через жертвопринесення Аврама перед Всесвітом і всім людством необхідно було продемонструвати безмежну жертву, на яку піде Небесний Отець. І Він пройде не половину шляху, не

майже увесь шлях, а до кінця. Ангел зупинив руку Аврама, занесену над сином, але руку ката, занесену над Ісусом, ніхто не зупинив.

А тепер прочитайте найвідоміший, улюблений біблійний текст християн: «Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожний, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Івана 3:16).

Цей текст, дорогі друзі, свідчить про те, як рішуче був налаштований Бог. Саме такою була ціна, яку Він готовий був заплатити і заплатив.

Якби я був тією людиною, яка стукала у вікно будинку, повного нетверезих людей, якби стояв під дощем, змерзнувши, тоді як обрив просідав і рушився, а ці люди сміялися з мене, ви, напевно, здогадуєтесь, як би я вчинив? Правильно, саме так: залишив би тих божевільних і рятував би власне життя.

Але Ісус вчинив по-іншому. Він прийшов закликати нас до спасіння та зробив це з твердим наміром стати прямо на тому місці і впасти з обриву разом з нами. Він вирішив розділити нашу долю, щоб позбавити від біди хоча б деяких, коли ми, врешті-решт, протверезіємо настільки, щоб вислухати Його.

«Темрява землю вкриває...»

Що спонукало Ісуса вчинити так само? Задумайтеся про це на хвилину: якщо люди в приреченому будинку сміються з мого застереження, то вони думають, що я божевільний. Вони не знають мене й не бачать підстав довіряти моїм словам про майбутню небезпеку. У людства та сама проблема. Воно не знає Бога. Навіть люди, котрі вважають себе Його послідовниками, сприймають Бога в неправдивому світлі. Саме такою є страшлива «темрява», яка вкриває Землю і проникає в розум людей. Виявилося, що, слухаючи гучну музику зла упродовж багатьох років, вони не здатні почути, як Бог схвилювано дзвонить в їхні двері.

Ось чому на Землю прийшов Ісус. Піддавши Себе безмежному приниженню, прийнявши наше існування і проживши наше життя як людина, Він помер жажливою смертю на очах у всіх. Тільки таким чином Він міг достукатися до нас, донести Свою Вість і спасти людство. «Бог у Христі примирив світ із Собою» (2 Кор. 5:19) у всіх відношеннях.

І це говорить мені про те, що треба тікати від оглушливого шуму, що оточує мене, і спробувати уважно прислухатися до голосу Господа. Я маю відкри-

ти Біблію й читати її, розуміючи, що це Бог дзвонить у дзвінок моїх дверей. Що Він намагається мені сказати?

Кажучи про уважне слухання, я не маю на увазі входження в транс або сидіння в певній позі зі схрещеними ногами. Навпаки, я говорю про необхідність звернути пильну увагу на Слово Бога, просячи Його про відвісто й користування своїм розумом, щоб збагнути, як застосувати у своєму житті окремий вірш або уривок Письма.

Ось практична ілюстрація того, що я маю на увазі. Читаючи кожен із наведених уривків, зверніть особливу увагу на те, що говорить нам Ісус про Свого Отця.

1. «Чи не п'ять горобців продають за два асарії? І жодний з них не забутий перед Богом. Адже навіть волосся на вашій голові все полічене. Не бійтеся: ви кращі від багатьох горобців» (Луки 12: 6, 7).

2. «І приносили до Нього дітей, щоб доторкнувся до них. А учні забороняли їм. Побачивши це, Ісус обурився і сказав їм: Пропустіть дітей, хай приходять до Мене, і не забороняйте їм, бо таким належить Царство Боже» (Марка 10:13, 14).

3. «Бо не послав Бог Свого Сина у світ, щоб судити світ, але щоб через Нього спасти світ» (Івана 3:17).

4. «А він сказав їм: Ви вдаєте з себе праведних перед людьми; Бог же знає ваші серця...» (Луки 16:15).

5. «І побачив у храмі тих, що продають овець, волів, голубів, і сидять міняльники грошей. Зробивши бича з мотузків, Він вигнав усіх із храму, овець і волів, розсипав гроші в міняльників, а столи перевертав. А тим, що продавали голубів, сказав: Заберіть їх звідси! Не робіть дому Мого Отця домом торгівлі» (Івана 2:14–16).

Усього п'ять текстів, але вони допомагають проілюструвати вищевикладене. Кожен з них відкриває нові можливості для подальшого вивчення Слова Божого. Вам немає необхідності чекати, поки хто-небудь стане вашим провідником. Візьміть свою Біблію в руки й вивчайте її, особливо Євангеліє.

Подумайте про те, як осяваються небеса зі сходом сонця. Те ж саме станеться і з вами. Ви познайомитеся з Небесним Другом. У міру того як ви вчитиметесь все більше й більше любити Його, кожен день підноситиме вам нові сюрпризи.

Ви чуєте цей звук? Бог дзвонить у ваші двері.

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Надія

Позитивне телебачення для всієї родини

ТВ програма	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
НЕДІЛЯ						
00:00 ...є Любов	00:00 Познаєм істину	00:00 Готуємо разом	00:00 Євангеліє в сучасному світі	00:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	00:00 Вихід поруч	00:00 Познаєм істину
00:30 Я і мій характер	00:30 Ваша думка	00:15 Страниці для душі	00:15 Под абажуром	00:30 Радість життя в Христі	00:15 Біблія продовжує говорити	00:30 Ваша думка
01:00 Хочу Вас спробувати	00:45 Модна книга	00:30 Лицом к лицу	00:30 Под абажуром	00:45 Страниці для душі	00:30 У пошуках істини	00:45 Духовний дом
01:30 Предсказания древности	01:00 Живий источник	01:00 Поспілкуймося	01:00 Хочу Вас спробувати	01:00 Вознесіння	01:00 Познаєм істину	01:00 Вкус настоящего счастья
02:30 Вкус настоящего счастья	01:30 Десять заповідей	02:00 Музична скринька	02:00 ...є Любов	01:30 Страниці для душі	01:30 Живий источник	01:30 Музична скринька
03:00 Модна книга	02:00 Под абажуром	02:30 Радість життя в Христі	02:30 Вкус настоящего счастья	02:00 Богослужіння у Львові	02:00 Євангеліє в сучасному світі	02:00 Предсказания древности
03:15 Страниці для душі	02:30 Я і мій характер	02:45 Верую	03:00 Путь веры	02:30 Лицом к лицу	03:00 Я і мій характер	03:00 Модна книга
03:30 ДІАГНОЗ: здоров'я	03:00 Богослужіння у Львові	03:00 Богослужіння в храмі на Подолі	03:30 Лицом к лицу	03:00 Под абажуром	03:30 Модна книга	03:15 Страниці для душі
04:00 Богослужіння в храмі на Подолі	04:00 Познаєм істину	04:00 Дружболандія	04:00 Богослужіння в храмі на Подолі	03:30 Вісті надії	03:45 Верую	03:30 Євангеліє в сучасному світі
05:00 Вдохновение	04:30 Вкус здоровья	04:15 Страниці для душі	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	03:50 5 хвилин для вічності	04:30 Пасторська проповідь (Кавказ)	04:00 Познаєм істину
05:30 Євангельська програма	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	06:00 Вкус настоящего счастья	04:15 Страниці для душі	05:00 ЗРС	04:30 Хочу Вас спробувати
06:30 ...є Любов	06:00 Открытая книга (В. Нестерук)	06:00 Путь веры (Молдавия)	06:30 Біблія продовжує говорити	04:30 Под абажуром	06:00 ...є Любов / Вихід поруч	05:00 Так написано
07:00 Ранок Надії	06:30 У пошуках істини	06:30 Малювати	07:00 Ранок Надії	05:00 Програми ТРК «Три Ангела»	06:30 Вісті надії	05:30 Євангельська програма
07:25 5 хвилин для вічності	07:00 Ранок Надії	06:45 В гостях у Добрячка	07:25 5 хвилин для вічності	06:00 Пасторська проповідь (Молдавия)	06:50 5 хвилин для вічності	06:30 Познаєм істину
07:30 Богослужіння в храмі на Подолі	07:25 5 хвилин для вічності	07:00 Ранок Надії	07:30 Євангельська програма	06:30 Малювати	07:00 Ранок Надії	07:00 Ранок Надії
08:30 Свет надежды	07:30 Познаєм істину	07:25 5 хвилин для вічності	08:30 Так написано	06:50 Ваша думка	07:25 5 хвилин для вічності	07:25 5 хвилин для вічності
09:00 Вихід поруч	08:00 Вкус здоровья	08:30 Страниці для душі	09:00 Богослужіння у Львові	07:00 Ранок Надії	08:30 Свет в окне	07:30 Євангельська програма
09:15 Ваша думка	08:15 Модна книга	09:00 Так промовляє Біблія (І. Корещук)	09:30 Ранок Надії	07:25 5 хвилин для вічності	09:00 Вісті надії	08:30 Хочу Вас спробувати
09:30 Ранок Надії	08:30 Вдохновение	09:55 5 хвилин для вічності	10:00 Готуємо разом	07:30 Дружболандія	09:20 5 хвилин для вічності	09:00 У пошуках істини
09:55 5 хвилин для вічності	09:00 У пошуках істини	10:00 Десять заповідей	10:15 Вкус здоровья	07:45 Страниці для душі	09:30 Ранок Надії	09:30 Ранок Надії
10:00 Готуємо разом	09:30 Ранок Надії	10:30 Живий источник	10:30 Біблія продовжує говорити	08:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	09:55 5 хвилин для вічності	09:55 5 хвилин для вічності
10:15 Верую	09:55 5 хвилин для вічності	11:00 Ранок надії	10:45 Радість життя в Христі	08:30 Тора (А. Болотников)	10:00 Вкус настоящего счастья	10:00 Познаєм істину
10:30 Вкус здоровья	10:00 ...є Любов	11:25 5 хвилин для вічності	11:00 Ранок надії	09:30 Ранок Надії	10:30 Духовний дом	10:30 Путь веры
10:45 Радість життя в Христі	10:30 Путь веры	11:30 Готуємо разом	11:25 Хліб щоденний	09:55 5 хвилин для вічності	10:45 Страниці для душі	11:00 Ранок надії
11:00 Ранок надії	11:00 Ранок надії	11:30 Євангеліє в сучасному світі	11:30 Євангеліє в сучасному світі	10:00 Я і мій характер	11:25 5 хвилин для вічності	11:25 5 хвилин для вічності
11:25 5 хвилин для вічності	11:25 5 хвилин для вічності	11:45 Страниці для душі	12:00 У пошуках істини	10:30 Путь веры	11:30 Вихід поруч	11:30 Богослужіння в храмі на Подолі (прямий ефір)
12:00 Я і мій характер	11:30 Познаєм істину	12:00 Лицом к лицу	12:30 Хочу Вас спробувати	11:00 Ранок надії	11:45 Біблія продовжує говорити	13:00 Музична скринька
12:30 Хочу Вас спробувати	12:00 Ваша думка	12:30 Поспілкуймося	13:00 У пошуках істини	11:25 ДІАГНОЗ: здоров'я	12:00 У пошуках істини	13:30 Предсказания древности
13:00 Предсказания древности	12:15 Модна книга	13:00 Музична скринька	13:30 ...є Любов	12:00 Радість життя в Христі	12:30 Познаєм істину	14:30 Модна книга
14:00 Вкус настоящего счастья	12:30 Живий источник	14:00 Радість життя в Христі	14:00 Вкус настоящего счастья	12:15 Страниці для душі	13:00 Живий источник	14:45 Страниці для душі
14:30 Модна книга	13:30 Біблія продовжує говорити	14:15 Верую	14:30 Путь веры	12:30 Вознесіння	13:30 Євангеліє в сучасному світі	15:00 Євангеліє в сучасному світі
14:45 Страниці для душі	14:00 Я і мій характер	14:30 Богослужіння в храмі на Подолі	15:00 Лицом к лицу	13:00 Хочу Вас спробувати	14:00 Лицом к лицу	15:30 В гостях у Добрячка
15:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	14:30 Путь веры	15:30 В гостях у Добрячка	15:30 Дружболандія	13:30 Богослужіння у Львові	14:30 Я і мій характер	15:45 Малювати
15:30 В гостях у Добрячка	15:00 Богослужіння у Львові	15:45 Дружболандія	16:00 Пасторська проповідь (Молдавия)	14:00 Біблія продовжує говорити	15:30 Тетушка Ре	16:00 Свет надежды
15:45 Малювати	15:30 Малювати	16:00 Открытая книга (В. Нестерук)	16:30 Програми ТРК «Три Ангела»	14:30 Десять заповідей	15:45 В гостях у Добрячка	16:30 Так говорить Біблія
16:00 Магазин чудес	15:45 Тетушка Ре	16:30 Програми ТРК «Три Ангела»	17:30 Вкус настоящего счастья	15:00 Вісті надії	16:00 Молодець на Hopesite	17:00 Тора (А. Болотников)
16:30 ЗРС	16:00 Вдохновение	17:30 Молодець на Hopesite	18:00 Свет в окне	15:20 5 хвилин для вічності	16:30 Програми ТРК «Три Ангела»	18:00 Вдохновение
17:30 Свет надежды	16:30 Програми ТРК «Три Ангела»	18:00 Дружболандія	18:15 Страниці для душі	15:30 Живий источник	16:30 Магазин чудес	18:30 Хочу Вас спробувати
18:00 Євангельська програма	17:30 ...є Любов / Вихід поруч	18:45 Страниці для душі	18:30 Євангельська програма	16:00 Пасторська проповідь (Кавказ)	15:51 Верую	18:30 Євангельська програма
19:00 Поспілкуймося	18:00 Вкус здоровья	19:00 Познаєм істину	19:30 Малювати	16:30 Богослужіння в храмі на Подолі	15:45 В гостях у Добрячка	19:30 Малювати
20:00 ...є Любов	18:15 Модна книга	19:30 Так промовляє Біблія (І. Корещук)	19:45 В гостях у Добрячка	17:30 Познаєм істину	16:00 Молодець на Hopesite	19:50 Ваша думка
20:30 Вкус здоровья	18:30 Путь веры (Молдавия)	20:00 Богослужіння у Львові	20:00 Музична скринька	17:00 Радість життя в Христі	16:30 Лесные истории	20:00 Випуск новостей «Вісті надії»
20:45 Д р у ж б о л а н д і я	19:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	20:30 Біблія продовжує говорити	20:00 Музична скринька	17:30 Вдохновение	17:00 Свет в окне	20:20 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії	19:30 Под абажуром	20:45 Малювати	20:30 Ваша думка	18:00 Так написано	17:30 Радість життя в Христі	21:30 Вихід поруч
21:20 5 хвилин для вічності	20:20 5 хвилин для вічності	21:00 Духовний дом	20:40 5 хвилин для вічності	18:30 Євангельська програма	18:00 Євангельська програма	21:30 Радість життя в Христі
21:30 Вознесіння	20:30 Живий источник	21:15 Ваша думка	21:00 Музична скринька	19:00 У пошуках істини	18:30 Музична скринька	21:45 Радість життя в Христі
22:00 Євангеліє в сучасному світі	21:00 Я і мій характер	21:25 5 хвилин для вічності	21:30 У пошуках істини	20:00 Вихід поруч	19:30 Музична скринька	22:00 Музична скринька
22:30 Предсказания древности	21:30 ...є Любов	21:30 У пошуках істини	22:00 Готуємо разом	20:15 Ваша думка	20:00 Біблія продовжує говорити	22:30 Євангеліє в сучасному світі
23:30 Вкус настоящего счастья	22:00 Вкус настоящего счастья	22:15 Радість життя в Христі	22:30 Под абажуром	21:00 Готуємо разом	20:30 Модна книга	23:00 Богослужіння у Львові
	22:30 Біблія продовжує говорити	22:30 Десять заповідей	23:30 Біблія продовжує говорити	21:15 Біблія продовжує говорити	20:45 В гостях у Добрячка	23:30 Десять заповідей
	23:00 Поспілкуймося	23:00 Поспілкуймося		22:00 ДІАГНОЗ: здоров'я	21:00 Вісті надії	
				22:30 Под абажуром	21:30 Предсказания древности	
				23:00 Вознесіння	22:30 Вкус настоящего счастья	
				23:30 Хочу Вас спробувати	23:00 Познаєм істину	
					23:30 Путь веры	

* ТВ - програма мовлення на сайті www.hopechannel.info; супутникове мовлення на каналі Hope Channel Europe щоденно 04:00 - 10:00; 16:00 - 20:30
Телеканал залишає за собою право внесення змін у ТВ-програму.

АНОНС

Оновлена програма

Параметри налаштування супутникового телеканалу "Надія":

Канал: Hope Channel Europe
Супутник: Hotbird 6, 13.0°E
Частота: 11642.00 МГц
Швидкість потоку (SR): 27.500
Поляризація: горизонтальна (H), FEC: 3/4

Час виходу в ефір:

04:00 — 10:00
16:00 — 20:30

Дивіться програми телеканалу в мережі Інтернет 24 години на добу 7 днів на тиждень на сайті

www.hopechannel.info

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте за адресою:

contact@hopechannel.info

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

hope_channel_ukraine

Диски

Різдвяний концерт у Києві. Хор "Laudamus"

Різдвяний концерт хору "Laudamus" у Лівобережному Духовному Центрі. Художній керівник і диригент — Еліта Соколовська, концертмейстер — Ганна Карпенко. Також у концерті беруть участь камерний хор Церкви Адвентистів Сьомого Дня та Київський симфонічний оркестр.

Так говорить Біблія. Незрівнянне сійво скрижалі

Євангельська серія проповідей для людей, які цікавляться фундаментальними біблійними істинами. Апологети небесної істини. Послух Законів та законництво. Різновиди Божих Законів. Призначення Закону. Христос і Божий Закон.

Мова: українська

Замовити диски або безкоштовний каталог відеопродукції Ви можете за адресами:

zakaz@hopechannel.info

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

або за телефонами гарячої лінії

Ми — друзі...

Невідомо, куди цілили мінометники, та снаряди потрапили в дитячий притулок у маленькому в'єтнамському селі, яким завідувала група місіонерів. Усіх місіонерів і одну чи дві дитини було вбито відразу, а ще кілька дітей були поранені, у тому числі й одна восьмирічна дівчинка.

Жителі села викликали медичну допомогу з сусіднього міста, в якому був радіозв'язок з американськими військами. Нарешті приїхали військовий лікар і медсестра з набором медичних інструментів. Вони з'ясували, що стан дівчинки критичний: якщо не вжити невідкладні заходи, вона помре від шоку або від втрати крові.

Щоб зробити переливання, їм терміново знадобився донор з тією ж групою крові, що й у дівчинки. Швидко провівши аналізи, лікар визначив, що жоден з американців не підходить, проте потрібна кров є у кількох сиріт, які не були поранені. Лікар говорив в'єтнамською мовою впереміш з англійською, а медсестра трохи знала французьку. Спілкуючись цією сумішшю мов, а також допомагаючи собі жестами, вони спробували пояснити наляканим малюкам, що, якщо вони не відшкодують дівчинці втрату крові, вона неодмінно помре. Потім вони запитали, хто хоче допомогти їй і дати свою кров.

У відповідь на це прохання діти широко відкрили очі й замовкли. Минуло кілька виснажливих миттєвостей, поки нарешті маленька тремтяча ручка піднялася вгору, швидко опустилася і знову піднялася.

— Дякую, — сказала по-французьки медсестра, — як тебе звуть?

— Хань, — відповів хлопчик.

Ханя швидко поклали на кушетку, змастили руку спиртом і ввели у вену голку. Під час цієї процедури Ханя лежав не рухаючись і мовчав. Але через секунду він раптом здавлено склипнув, швидко закривши обличчя вільною рукою.

— Тобі боляче, Хань? — спитав лікар.

Хань похитав головою, однак за кілька секунд знову склипнув і знову спробував стримати плач. Лікар ще раз запитав, чи не боляче йому, але Хань заперечливо похитав головою.

Та згодом рідкісні склипування перетворилися на тихий плач. Хлопчик міцно примружився і всунув кулак у рот, щоб стримати ридання.

Лікар занепокоївся. Щось було не так. Цієї миті на допомогу прийшла медсестра-в'єтнамка. Побачивши страждання хлопчика, вона швидко запитала його про щось по-китайськи, вислухала й відповіла щось заспокійливим тоном. Тієї ж миті хлопчик перестав плакати та запитливо подивився на в'єтнамку. Вона кивнула йому, і вираз полегшення з'явився на його обличчі.

Піднявши очі, медсестра тихо сказала американцям:

— Він уважав, що помирає. Хлопчик не зрозумів вас. Він подумав, що ви просили його віддати всю свою кров, щоб дівчинка могла жити.

— Але чому ж тоді він погодився на це? — запитала американська медсестра.

В'єтнамка повторила запитання хлопчиків, і він просто відповів:

— Ми — друзі...

Їжа, без якої мені не жити

Один чоловік запитав мудреця:

— Навіщо ти постійно читаєш Біблію і книги, в яких міститься вчення про Бога та обов'язки людини? Адже ти вже кілька разів їх читав!

Мудрець сказав:

— Навіщо ти сьогодні просиш їжу? Адже ти вчора їв?

— Я роблю це для того, щоб жити.

— І я читаю для того, щоб жити, — відповів мудрець.

Золоті істини християнства

● **Геній — це той, хто стріляє в ціль, яку ніхто інший не бачить, і влучає в неї.**

● **Не все, з чим ми стикаємося, може змінитися, але ніщо не зміниться, поки ми не зіткнемося з цим.**

Олександр БОГДАНЕНКОВ

Коли стихнуть голоси птахів

Світлій пам'яті

Івана Яковича присвячується

Сквозь голод и холод,
Сквозь горе и страх
Я к Богу, как голубь,
Поднялся с костра.

В. Т. Шаламов

Безневинне, французьке за походженням, слово «етап» набуло ще в царській Росії свого особливого, відомого тільки росіянам, національного колориту, котрий за радянських часів настільки поширився, що затьмарив навіть первинне значення слова. Тлумачний словник російської мови пояснює це нове значення так: «Етап — група або партія заарештованих, відправлених куди-небудь». Мабуть, останнє слово цього визначення як ніяке інше так точно, глибоко і ємко описує долю тих, хто пішли етапом...

У 39-му Іванові виповнилося двадцять два. Тепер він все частіше почав задумуватися про своє майбутнє: про те, яким воно буде, що готує? Особливо багато думав він про свою майбутню обраницю. Короткими червневими ночами Ваня довго не міг заснути, все думав, обмірковував, уявляв, і бувало, що до світанку він так і не стуляв на жодну хвилину очей. Вона буде скромна, обов'язково добра і, звичайно ж, красива: з довгим руським, злегка крученим волоссям, заплетеним у косу, з великими карими очима, в яких ледве виднітиметься сум. А зватимуть її Валя. Дивно так виходить: Ваня та Валя, Іван і Валентина.

Та найяскравішою йому видавалася думка про вінчання. Його не страхало ні те, що Молитовний будинок, де вони постійно збиралися, щоб прославляти Бога й вивчати Біблію, був старий, убогий і малопомітний, ні те, що атеїстичні громадяни висміюватимуть його чи донесуть на нього. Всупереч усьому він мріяв про те, як Сам Бог, Творець усього сущого, благословить їх, двох закоханих. Своім отчим благословенням.

Повертаючись із польових робіт одного найзвичайнішого будня, Ваня забрів у невеликий гайок, що знаходився недалеко від будинку. Ой, як співали птахи! Ніколи раніше він не чув таких прекрасних трелів, які передавали неосяжне й невловиме тепло таємного душевного єднання. Пташиний спів сповнював давню, як сам світ, історію про прийдешній тріумф добра, про перемогу людини, котра не скорилася злу. І вся тяжкість думок, яка сивим туманом намагалася збити чисте серце із шляху істини, відступала, танула під звуки звияжної мелодії.

Велика вогняна сонячна куля поспішно сховалася за горизонтом, небесна повість пернатих глашатаїв звучала все тихше й тихше, поки зовсім не злилася з тишею, і лише недоступна слуху атмосфера спокою й умиротворення все ще не залишала гай...

Ваня прокинувся від гучного, нав'язливого стуку в двері. Потім були голоси, човгання кобіт, перелякані очі матері, незнайомі обличчя і два короткі слова, немов дві кулі, що розпорюють плоть: «Вас заарештовано!». Перед очима все закрутилося, затанцювало: чорні люди в плащах, мати, котра замерла, мов паралізована, і не могла вимовити ні слова, батько, який тримає у тремтячих руках зимовий кожух, шапку й валіянци, а потім, потім — надиривне чи то виття, чи гудіння мотору — монотонне соло чорного воронка. Озвучена мрія про вінчання обернулася на звинувачення за 58-ю статтю УК СРСР, пункт 10: «Пропаганда чи агітація, що містять заклик до скидання, підривання або послаблення Радянської влади...» — і десять років виправних робіт.

Сотні, тисячі кілометрів етапом, кудись від будинку, від

близьких, від людського тепла і співчуття, від ласкавого слова й дружнього рукостискання, кудись у вічну мерзлоту холодних фраз і зимних поглядів, за сотні, тисячі кілометрів. Замість милої звичної грубки у батьківській хаті на нього чекали нари казенного барака, замість маминої запеченої картоплі в мундирі — алюмінієва миска рідкої баланди, замість сільського роздолля і простору — кілометри дроту, що зчепився в мертвій хватці з проволокою.

Ці роки стали для Вані часом важких душевних страждань. Іноді безсонними каторжними ночами він, який так любив життя, просив собі смерті; але кожного разу, коли вночі відкривалися двері й охоронці, згідно з оголошеним списком, відводили частину ув'язнених, він знову й знову дякував Богові за дивовижний дар життя. Ваня прекрасно знав, що цих людей відводять назавжди, що ніколи більше їхня нога не переступить поріг цього барака, що довга горизонтальна риска, яка перекреслила їхні прізвища від першої до останньої букви, означає щось більше, ніж просто чийсь відпрацьований до механізму рух руки. Десь з даліни доносилося гудіння заведених тракторів, чийсь етапи трагічно завершувалися; там, у приголомшучому шумі моторів, які ревуть, ненаситному ГУЛАГу переходила остання власність ув'язнених — іскра знеціненого життя, котре ще жевріло у виснажених тілах. Але згодом гул стихав, і все знову ставало на свою звичну табірну колію.

У такі хвилини тяжких роздумів Вані здавалося, що він ось-ось втратить розум, проте десь на межі розуму й безумства наставав переломний

момент, і безпросвітну безвихідь змінювали обнадійливі слова старозавітного пророка Ісаї: «Бо не буде темноти для того, хто утискуваний». Іван ще з дитинства полюбив Біблію і знав, що на зміну жадливій темряві голгофських страждань рано чи пізно прийде світлий ранок воскресіння. А інакше й бути не може, якими б суворими не були морози, як би не лютував вітер, як би грізно не оголяла свій звіриний оскал Колима. Все ж настане час — і зацвітуть квіти, настане час — і оживуть дерева, настане час — і світ знову наповниться дзвінком співом птахів. Знову щebetимуть солов'ї, пестячи слух, прудкі пустотливі горобці, сховавшись у придорожніх кущах бузку, завзято цвірінькатимуть, затріщать метушлива кедрівка, знову зазвучить стара, як світ, історія про прийдешній тріумф добра, про перемогу людини, яка не скорилася злу.

Через десять довгих років цей світлий ранок воскресіння настав і для Вані, через десять довгих років він зустрів свою Валю, через десять довгих років повинчався, через десять довгих років, які пролетіли як десять страшних днів, що ввібрали в себе стільки болю та страждань, що з лишком вистачило б на сто років. Увесь цей час, осяяний крилами Всевишнього, він ішов долиною смертної тіні й вижив. Адже усяпереч суворості й жорстокості світу цього в серці того, хто вірить, живе небесний Бог: Бог, Який ніколи не залишить Своє дитя, Бог, Який у найскрутнішу хвилину затулить і візьме увесь удар на Себе. І з таким Богом навіть найслабша, найнемічніша людина зможе сховатися від ненависті усіх сил пекла та стати переможцем.

Осколки доброти

Сім'я проводила вихідний день на пляжі. Діти купалися в морі й будували замки з піску. Раптом вдалині з'явилася маленька бабуся. Її сиве волосся розвівав вітер, одяг на ній був брудний і обірваний. Вона щось бурмотіла собі під ніс, підбираючи з піску якісь предмети та складаючи їх у сумку. Батьки погукали ді-

тей і наказали їм триматися від старенької якомога далі. Коли вона проходила повз них, нагинаючись, щоб щось підняти, то посміхнулася сім'ї, але ніхто на її вітання не відповів.

Минуло багато тижнів — і сім'я дізналася, що маленька бабуся все своє життя присвятила тому, щоб підбирати з пляжів осколки, якими діти могли порізати собі ноги.

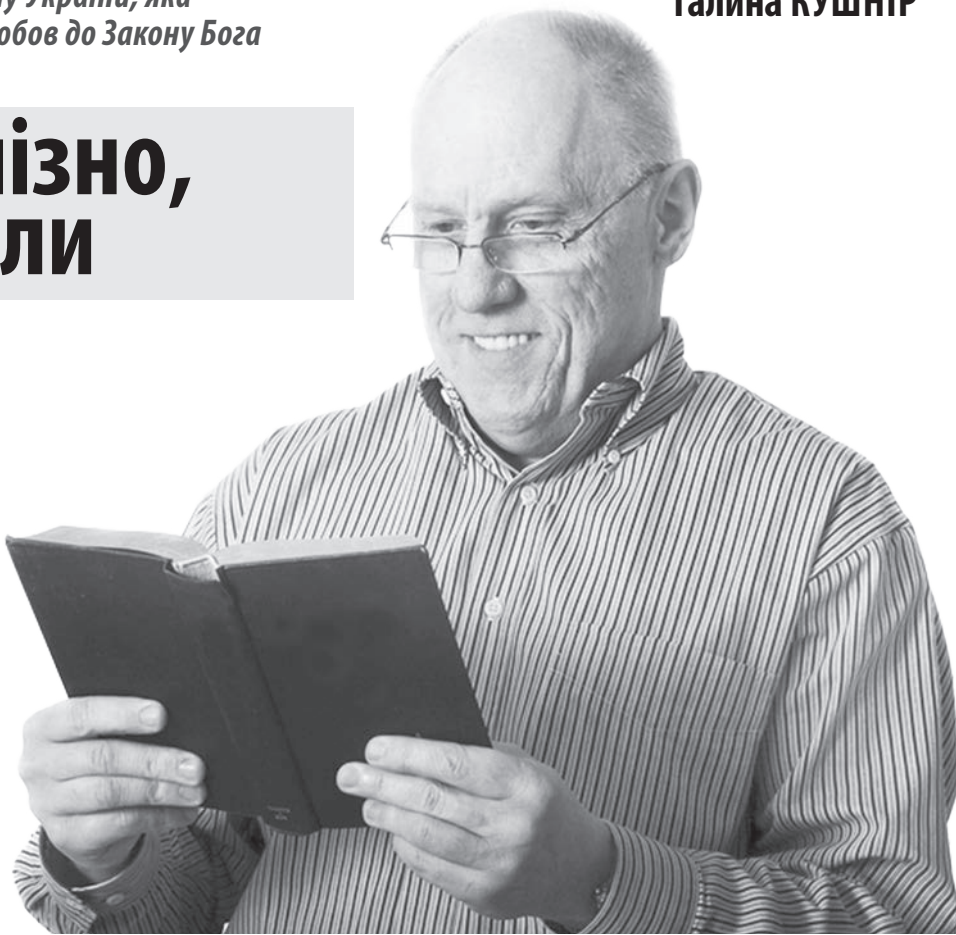

Історія любові до Закону України, яка з роками переросла у любов до Закону Бога

Галина КУШНІР

Краще пізно, ніж ніколи

Він досягнув усього. Наприкінці життя Василь Іванович мав усе, про що тільки може мріяти будь-який чоловік: сім'ю, друзів, хорошу кар'єру за плечима, пенсію державного службовця. Здавалося, чого б ще бажати. Але в його душі залишалася порожнеча, яку треба було заповнити...

Рингач — Омськ — Рингач

Василь Флоряк народився незадовго до Великої Вітчизняної війни, а саме 22 квітня 1940 року, в мальовничому буковинському селі Рингач Чернівецької області в православній родині. Батька він майже не пам'ятає: той загинув під час війни. Своїх дітей, у тому числі й Василя, матір виховувала сама. А то були важкі післявоєнні роки...

Коли настав час, хлопець пішов у Рингачську школу. Закінчив там сім класів, а далі потрібно було ще навчатися, щоб отримати повну середню освіту. Найближчий такий заклад знаходився у селі Слобода, що за кілька кілометрів від Рингача. Маршрутки від Рингача до Слободи тоді ще не їздили, тому всі три роки юнак ходив у школу і зі школи пішки, долаючи щодня близько десяти кілометрів.

1959 року Василь вступив до Омського річкового училища. То був заклад закритого типу, «напіввійськове училище», за словами нашого героя. Роки навчання в річковому училищі зараховували як службу в армії. Через чотири роки Василь закінчив навчання. Декілька років працював на річках Об, Іртиш. Армійську службу йому тоді зарахували, а от звання офіцера не дали: якраз у той час відбувалося масове скорочення війська. Тоді він, 25-річний неодружений красень, випускник престижного закладу, повернувся на батьківщину. Спочатку думав, що на деякий час (йому пропонували роботу в Сибіру), але так трапилося, що він там і залишився. У Рингачі чоловік почав зустрічатися з дівчиною, яка згодом стала його дружиною. Та, на жаль, шлюб довго не тривав: через кілька років подружнього життя вони розлучилися...

Робота в прокуратурі

Оскільки в Чернівецькій області судноплавство не розвинуте, Василю

Івановичу довелося міняти професію. Він почав працювати судовим виконавцем. У той час на таку посаду брали після закінчення десяти класів, без якоїсь спеціальної освіти. Працюючи судовим виконавцем, хлопець паралельно вступив до Львівського університету імені Івана Франка на юридичний факультет. 1973 року він закінчив навчання, але ще за рік до випуску почав надавати юридичну допомогу колгоспам.

Згодом Василя Івановича взяли працювати в органи прокуратури в Заставнівському районі, звичайно ж, у комуністичну партію, без членства в якій не можна було в радянські часи займати високих посад. Але навіть будучи формальним комуністом, він мав у своєму серці віру в Бога. Через три роки, працюючи помічником прокурора, Василь Флоряк познайомився зі своєю майбутньою дружиною. І згодом вже одруженого Василя перевели у Кельменці на ту ж саму посаду. А далі кар'єра пішла вгору. Василь очолив міжгосподарську юридичну групу, котра обслуговувала колгоспи. Потім сім років пропрацював адвокатом. Після цього став керівником юридичного відділу Кельменецької адміністрації. Потім кілька років працював на митниці. І, як наслідок, забезпечена старість. Але чогось бракувало. І це був духовний голод.

Пошук Бога

Дружина Василя працювала керівником районного відділення пошти. Коли в 1991 році СРСР розпався, через пошту стали масово йти посилки з релігійною літературою. Жінці подарували книжки на релігійну тем, а також Біблію. І Василь став «ковтати» такі книги.

А коли 2000 року Василь Іванович вийшов на пенсію, він став аналізува-

ти своє життя. І тут чоловік згадав про Калину.

— У мене була бабуся Калина, — розповідає Василь Іванович. — Мама мого батька. Вона була адвентисткою. Я її дуже любив... 46-й, 47-й роки. Ми з братом маленькі. Їсти не було що. Вона нас підгодовувала й розповідала про Ісуса Христа... Вона була неграмотною. Знала лише букву «о». І коли я вже мав досвід роботи, коли побував у Сибіру, звертався до неї, як тільки виникали якісь питання. Вона могла так добре все роз'яснити, підказати стосовно всіх аспектів життя, спираючись на Біблію, що я зараз аж дивуюся. Хоча в молоді роки її поради надто серйозно не сприймав.

Таким чином проста бабуся посіяла у своєму онукові духовне зерно, яке через багато-багато років проросло й дало багатий урожай.

2006 року колега по роботі запросив Василя на програму Марка Фінлі, котра транслювалася в адвентистській церкві в Кельменцях. Так Василь Іванович став ходити щосуботи на служіння. Але хрещення не приймав. Та коли пастор запропонував йому хреститися, то він, подумавши, що з Христом гратися не можна, вирішив прийняти хрещення. І 20 червня 2010 року стало другим днем народження Василя.

— Як юрист, який знає світський закон і чітко дотримується його, я прийняв і Божий Закон. Але мені потрібно ще очищатися, залишити всі погані звички. Адже стільки років я пропрацював на таких посадах, де зловживав алкоголем і міцним слівцем, дуже важко повністю це викоренити.

Ось так у житті Василя Флоряка справдилися слова Ісуса Христа: «Знову й знову запевняю вас: якщо зерно пшениці, впавши на землю, не вмере, воно залишиться одне. Якщо ж умре, — принесе великий урожай» (Івана 12:24).

Золоті істини християнства

- Ніщо не гине так швидко, як нова думка в інертному мозку. Людина не здатна навчитися чомусь, якщо вона вирішила, що вже знає це.
- Можливості будуть падати вам у руки, якщо ваші руки будуть знаходитися там, де ці можливості падають. Не потрібно молитися про дощ, якщо ви скаржитеся на бруд.

Из бездны Вечности...

Из бездны Вечности, из глубины Творенья
На жгучие твои запросы и сомненья
Ты, смертный, требуешь ответа в тот же миг,
И плачешь, и клянешь

ты Небо в озлобленье,
Что не отвечает на твой душевный крик...
А Небо на тебя с улыбкою взирает,
Как на капризного ребенка смотрит мать.
С улыбкой — потому, что всё,
все тайны знает,
И знает, что тебе еще их рано знать!

■ **Аполлон Майков**

Горобець

Дві маленькі сестрички, прослухавши біблійну історію про вигнання Адама і Єви з раю, сказали батькові:

— Тату, якби ми з Оленою були в раю, то ніколи б не з'їли плід пізнання добра і зла. Адже Бог не дозволив його чіпати, правда, тату?

— Правда, — посміхнувся батько й уклав дітей спати.

Вранці батько встав раніше за всіх, упіймав у дворі горобця й посадив його в каструльку. Розбудивши дівчаток, він показав їм каструльку, яку поставив на підвіконня відчиненого вікна в кухні, і сказав:

— Будь ласка, не знімайте кришку з цієї каструльки, поки я не прийду з роботи. Коли я повернуся, то сам покажу вам сюрприз, який там знаходиться. Якщо будете слухняні, я куплю вам нову гру.

Тато з мамою пішли на роботу, а дівчатка залишилися вдома самі. З усіх сил вони намагалися не думати про каструльку, що стояла на кухні. Вони давно переграли в усі ігри, але цікавість не давала їм спокою — дуже хотілося подивитися, що там. Отож, старша Маша умовила сестричку Олену заглянути в каструльку.

— Ми тільки одним оком подивимось й закриємо, — сказала вона. — Тато навіть не дізнається.

Та щойно Олена відкрила кришку, горобець вилетів у вікно. Злякавшись, дівчатка закрили вже порожню каструльку.

Увечері повернувся тато та, побачивши, що каструлька порожня, сказав:

— Ну що, маленькі Єви, не витримали, випустили пташку. Ось так і Єва не витрималася, щоб не спробувати плід пізнання добра і зла.

— Тату, що це було за дерево й чому не можна було їсти його плоди? — запитала Маша.

— Дерево було звичайне і плоди їстівні, але, порушивши заборону Бога, перші люди самі вибрали зло замість добра, тому що будь-яке зло починається з неслухняності, а із слухняності — все добре. Цей горобець був для вас сьогодні деревом добра і зла, та ви теж не послушали мене. Випробування Адама та Єви виявилось для вас непосильним.

Небесний диктофон

Видатний англійський філософ Локк відвідав одного разу канцлера графа Шефсбері. Вони були друзями. Канцлер наразі знаходився за ігровим столом зі своїми знайомими. Локк присів осторонь, вийняв свою записну книжку, яку завжди мав при собі, і почав щось записувати. Трохи згодом граф запитав Локка:

— Що ви там записуєте?

Локк відповів:

— Буваючи серед великих людей нашого часу, я намагаюся запам'ятати зі спілкування з ними найкраще, тому записую всі їхні слова. Я й ваші записав. Послухайте...

Локк почав читати, але всім присутнім стало так соромно, що вони попросили його не читати та знищити записи.

Шановні читачі, пам'ятаймо, що є «небесний диктофон», який записує не тільки наші слова, а й думки.

Про молитву «Отче наш»

Чи можу я говорити: «ОТЧЕ», якщо інколи соромлюся Його...

Чи можу я говорити: «НАШ», якщо обходжуся без Тіла Христового...

Чи можу я говорити: «ЕСИ НА НЕБЕСАХ», якщо дбаю про земне...

Чи можу я говорити: «НЕХАЙ СВЯТИТЬСЯ ІМ'Я ТВОЄ», якщо не боюсь осквернити Його...

Чи можу я говорити: «НЕХАЙ ПРИЙДЕ ЦАРСТВО ТВОЄ», якщо не вмію коритися...

Чи можу я говорити: «НЕХАЙ БУДЕ ВОЛЯ ТВОЯ, ЯК НА НЕБІ, ТАК І НА ЗЕМЛІ», якщо не приймаю її...

Чи можу я говорити: «ХЛІБА НАШОГО НАСУЩНОГО ДАЙ НАМ СЬОГОДНІ», якщо не думаю про потреби інших...

Чи можу я говорити: «І ПРОСТИ НАМ ДОВГИ НАШІ, ЯК І МИ ПРОЩАЄМО ВИНУВАТЦЯМ НАШИМ», якщо когось ненавиджу...

Чи можу я говорити: «НЕ ВВЕДИ НАС У ВИПРОБУВАННЯ», якщо заграю з ним...

Чи можу я говорити: «ВИЗВОЛИ НАС ВІД ЛУКАВОГО», якщо нехтую всеозброєнням Божим...

Чи можу я говорити: «АМІНЬ», якщо молюся не від щирого серця...

Фатальна недбалість

На палубі великого пароплава стояв чоловік і розважався: він підкидав і ловив якийсь блискучий предмет. Пасажири, спостерігаючи за його забавою, запитали:

— Що це у вас?

— Це дорогоцінний алмаз, — відповів чоловік, — він коштує, як усе моє майно, яке я продав, щоб придбати цей алмаз. Ця коштовність — робота всього мого життя.

— Якщо це так, — зауважив один з пасажирів, — то я на вашому місці не почував би себе так безтурботно.

— О, мені дуже подобається підкидати камінь, — відповів чоловік і знову кинув коштовність вгору.

Чи повернув пароплав, чи що інше трапилось, та чоловік не встиг підхопити алмаз — і він упав у море. Робота всього життя — наполегливо зібране майно — все це за одну секунду назавжди втрачено.

Можливо, ви подумаете, що такого в житті не буває, але все ж такі люди є.

Цей дорогоцінний алмаз — наша душа, з якою ми можемо легковажно гратися. Якщо ти втратив душу — втратив усе. Якщо ти втрапиш що-небудь інше, то його можна замінити. Але втрату душі не відшкодуєш.

Мудрість

• *Людей менше б непокоїло те, що інші думають про них, якби вони усвідомлювали, як рідко інші взагалі про них думають.*

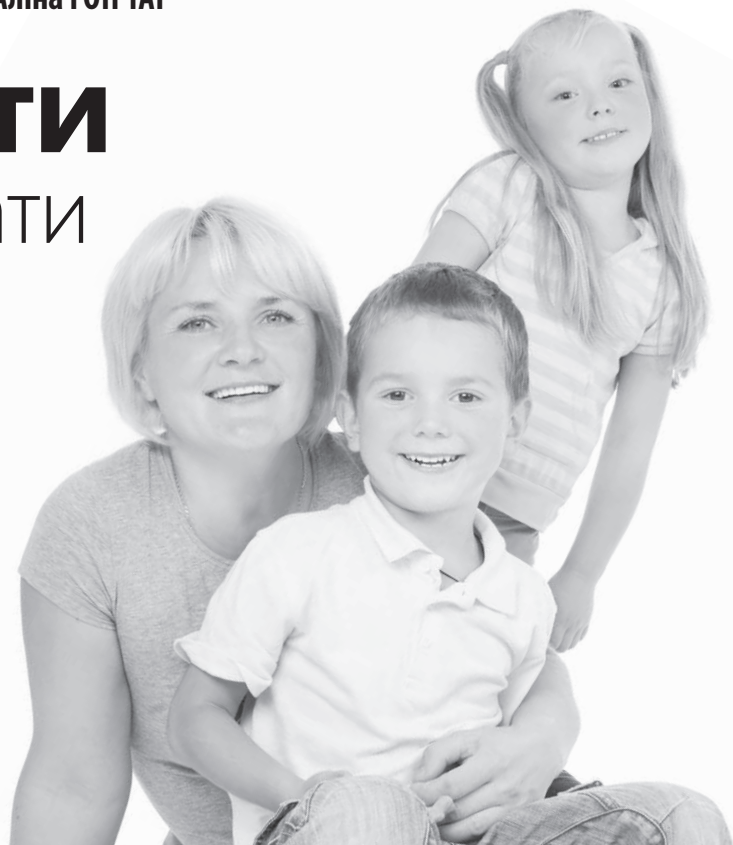
• *Значимість будь-якої людини визначається її життєвою метою і ціною, яку вона готова платити за її досягнення.*

• *Для корабля, який пливе без мети, ніякий вітер не буде попутним.*

Як навчити дитину шанувати батьків?

Аліна ГОНЧАР

Одна з ознак останнього часу — непокірність дітей батькам. Виховання дітей у дусі шанування своїх батьків сьогодні є дуже важливим завданням, від вирішення якого залежить не лише майбутнє дитини, але й суспільства в цілому. Не випадково П'ята Заповідь, яка закликає до шанування батька й матері, знаходиться в самому центрі Божого Закону.

Неповага до батьків призводить до порушення розвитку особистості. Якщо вже доросла людина не шанує батьків, то вона все ще залишається вередливою дитиною, котра потребує постійної опіки та вимагає підвищеної уваги до себе. Але по-справжньому дорослою дитина стає, якщо вчиться відповідати за все, що з нею відбувається, не звинувачуючи батьків у своїх невдачах, навіть якщо вони й не дали їй усього того, що мали дати. Дитина дорослішає, якщо відкриває своє серце для вдячності за все добро, що вона отримувала та отримує від них, навіть якщо цього добра було не так вже й багато. Щоб подорослішати, дитина повинна навчитися приймати батьків такими, які вони є, незалежно від того, як склалося їхнє життя, наскільки відрізняються їхні погляди на світ від її поглядів, імпонують їй чи ні ті або інші риси їхнього характеру.

То як же навчити дитину шанувати батьків?

• Будьте прикладом у взаємовідносинах

Дитина починає вчитися від народження, спостерігаючи за всім, що відбувається навколо неї. При цьому вона не просто спостерігає, але підсвідомо фіксує те, що відбувається, щоб у поведінці оточення знайти зразок для наслідування. Ці образи поведінки закарбовуються в пам'яті дитини і лягають в основу її життєвого досвіду. Вона спостерігає за тим, як батьки будують своє життя, як вони допомагають один одному, як справляються з труднощами, як сваряться й миряться, як спільно досягають однієї мети, долаючи відмінності в поглядах, і, незважаючи на розбіжності, продовжують поважати один одного.

Переживаючи ті чи інші життєві ситуації, дитина виробляє певні поведінкові стереотипи, які з часом стають рисами характеру. Для формування характеру дитини орієнтирами є виражене схвалення або несхвалення батьків, інакше кажучи — їхній авторитетний приклад.

• Будьте лідером

Як правило, людина підсвідомо орієнтується на приклад досвідчених і сильних. Ми не прагнемо наслідувати слабких та неправних, наприклад, навчаємося водінню тільки у досвідченого інструктора. Тому дитина має сприймати батьків як тих, хто перевершує її у розумі й силі, як тих, кого вона хоче наслідувати і в кого вчитися. Мудрість установленого від початку порядку, коли батьки перевершують своїх дітей у розумі та силі, лежить в основі існування людського суспільства. Звичайно, коли йдеться про силу, ми маємо на увазі не грубу фізичну силу, котра готова зламати волю дитину, а

силу як життєвий досвід, як здатність розпізнавати потреби дитини та вміння їх задовольнити.

Батьки мають не просто подавати добрий приклад для своїх дітей, але й бути для дитини незаперечним авторитетом, сильним лідером. Основою батьківського авторитету повинна бути не перевага у фізичній силі, а визначеність поглядів з тих чи інших питань. Чим певніше батьки висловлюють свою думку, тим легше дитині зрозуміти, «що таке добро й що таке зло». Якомога раніше дитина повинна засвоїти, що батьківське «так» — це дійсно «так», а «ні» справді означає «ні».

• Дотримуйтеся субординації та ієрархії

Приблизно з шестирічного віку діти починають сумніватися в батьківському авторитеті, намагаються поводити себе як рівний з рівним. На перший погляд у цьому немає нічого поганого. Та бути рівним — означає позбавити дитину життєвих орієнтирів, викликати в її свідомості плутанину. Часто подібне «рівноправ'я» призводить до того, що в дитини виявляється надто багато прав і мало обов'язків, тоді як у батьків по відношенню до дитини тільки обов'язки та майже ніяких прав. У результаті дитина отримує право робити все, що хоче, і поводитися, як їй заманеться. У неї є тільки мінімальне зобов'язання вислуховувати нескінченні «не можна» від батьків, на які можна не звертати ніякої уваги. Батьки, котрі виховують дитину в такому дусі, вважають, що вимагати від неї можна тільки те, чого вона сама захоче. Наприклад, деякі батьки намагаються пояснити запізнення на урок у дитячу суботню школу тим, що дитина пізно встає. Це, по суті, є визнанням того факту, що саме вона, а не батьки, вирішує, о котрій годині їй вставати з ліжка в суботу.

У вихованні дітей завжди необхідно брати до уваги той незаперечний факт, що батьки і діти мають різні «вагові категорії» й не можуть мати рівних прав та обов'язків.

Головним є той, хто має великі права й обов'язки, і це, звичайно ж, батьки, але ніяк не діти. Спілкуватися з дитиною як із рівною — означає чекати від неї, що вона підніметься на один рівень з батьками, вимагати від неї більшого, обтяжувати її відповідальністю дорослої людини. Але чи може дитина нести цей тягар відповідальності, бути дорослою і сама вирішувати, «що таке добро й що таке зло»? Очевидно, ні.

• Установлюйте межі дозволеного

Одним із найголовніших обов'язків батьків є установа чітких меж поведінки для дитини. Не обмежувати дитину — означає поставити під загрозу свій батьківський авторитет. Із слабкими батьками, якими можна керувати, дитина не почуває себе захищеною та не поважає їх, не бере з них приклад. Дитина втрачає найважливіше,

що треба для її розвитку: перш ніж вона подорослішає, вона має побути дитиною. Коли ж їй не вдається бути дитиною, вона почуває себе незахищеною і починає боротися за свою безпеку: у будь-якій ситуації, спілкуючись з батьками, вона намагається продемонструвати свою перевагу, щоб почуватися впевненіше. Але хто може допомогти дитині відчувати себе в безпеці, як не її власні батьки, які, на біду для дитини, виявляються слабшими за неї?

Слабкість батьків виявляється в тому, що вони в однакових ситуаціях можуть по-різному оцінювати вчинки дитини. У залежності від свого настрою чи зайнятості іноді щось дозволяти або схвалювати, а в іншому випадку забороняти й навіть влаштовувати скандали. Якщо виховання зводиться тільки до виплеску емоцій, але при цьому не докладаються зусилля для того, щоб контролювати та спрямовувати дитину, встановлюючи межі поведінки, то таке «виховання» призводить до протилежних результатів. Відсутність чітких меж позбавляє дитину почуття безпеки. Вона стає неспокійною, неухважною, знервованою. У цьому випадку вона зустрічається віч-на-віч із злом, про яке Спаситель говорить в Нагірній проповіді: «Хай же буде ваше слово «так» — так, «ні» — ні; а що більше цього, те від лукавого» (Матв. 5:37).

Опинившись у ситуації протистояння злу, дитина вимушена захищатися. Спокійні діти ще більше занурюються в себе, впадають у депресію, стають апатичними, сором'язливими. Рухливі діти і схильні до агресивності захищаються нападком. Саме плутанина в розумінні того, хто головний у сім'ї, небажання чи невміння з боку батьків визначити межі поведінки є причиною для агресії дитини. Агресивність виявляється ще до того, як на неї негативно вплинуть товариші або телевізор. Надаючи дитині повну свободу дій, батьки й не підозрюють, які неприємності вони готують собі і своїй дитині в майбутньому, тому що чим слабкіші нитки, якими пов'язана дитина з батьками, тим сильніше вона натягуватиме їх, намагаючись розірвати.

Важливо пам'ятати, що перш ніж дитина почне покладатися на власну волю, вона має побувати під надійним захистом батьків і відчувати себе в безпеці. Відсутність цього відчуття безпеки й робить багатьох дітей агресивними, справжньою бідою для своїх батьків, яких вони не навчилися поважати.

Підсумуємо

Отже, щоб навчити дитину шанувати своїх батьків, необхідно:

- бути для дітей добрим прикладом у взаємовідносинах;
- бути сильними та впевненими лідерами, яких дитина захоче наслідувати;
- дотримуватися в сім'ї ієрархії і субординації в стосунках;
- установлювати чіткі межі дозволеного (і це життєво важливо!) в поведінці, вчинках і стосунках.

ЦІЛЮЩІ ОВОЧІ

«Ліпша пожива
яринна, і при
тому любов,
аніж тучний віл,
та ненависть
при тому»

(Проп. 15:17).

Овочі не можна поділити на ті, що володіють лікувальними властивостями і що їх не мають. Але є такі овочі, які значно перевершують інші за біологічною цінністю та змістом біологічно активних сполук. До таких найкорисніших овочів, безсумнівно, відносять капусту, червоний (столовий) буряк, селеру, моркву, петрушку.

Велику роль грають їхні мінеральні речовини, вітаміни, органічні сполуки тощо, котрі легко засвоюються організмом і позитивно впливають на процес травлення.

Ще Авіценна — арабський філософ і лікар, який жив на рубежі X—XI століть, — говорив про їжу, яка лікує.

Загальновідомий факт, що вітаміни, мінеральні речовини, ферменти тощо потрібні людському та тваринному організму і мають величезне значення, тому що сприяють нормальному їхньому функціонуванню. На жаль, «передові» технології, які застосовують у харчовій промисловості, щоб надати продуктам привабливості, призводять до вихолощення харчів, руйнуючи корисні речовини, що неминує призводить до порушення біологічної рівноваги організму й до хвороб. Тоді як у диких тварин не спостерігаємо ознак нестачі вітамінів, що легко пояснює їхній високий опір хворобам. Причина доброго здоров'я тварин у тому, що вони користуються призначеною для їхнього життя поживою, котру спочатку дав їм Господь.

БРОКОЛІ МАЄ СИЛЬНІ ПРОТИРАКОВІ ВЛАСТИВОСТІ

Навесні 1994 року весь світ облетіла сенсаційна новина про винайдення хімічної сполуки, що отримала назву «сульфорафан». Він міститься у білокачанній, листовій, брюссельській, цвітній капусті, у ріпі й редисі, а особливо — у броколі. З'ясувалося, що ця сполука надзвичайно ефективна у боротьбі з раком! Сульфорафан не втрачає своїх властивостей під час варіння й тушкування овочів. Відкриття виявилось настільки важливим, що вчені всього світу почали шукати

способи його синтезу. Фахівці хімічного факультету Університету Джона Гопкінса під керівництвом професора Гарі Познера вже отримали синтетичний аналог цієї сполуки. Чи буде вона кращою за природний сульфорафан — покаже час. У всякому разі, нині на неї покладають надію тисячі хворих, які потребують допомоги.

На жаль, ми споживаємо значно менше моркви, червоного (столового) буряку, листової капусти, броколі. Усі ці овочі багаті на протиракові речовини, які запобігають раку легенів, і тому по-

трібні в раціоні харчування заядлих курців. Ці ж властивості мають помідори, стручковий перець, полуниця, ананаси, виноград. Фіто-речовини, що містяться в моркві, цвітній капусті, зеленому салаті та огірках запобігають раку грудей, а геністеїну, котрий міститься в насінні сої, японці зобов'язані найнижчою захворюваністю на рак молочної залози, а також на рак простати, оскільки геністеїн блокує капіляри, внаслідок чого первинна пухлина гине «з голоду». Наразі вчені досліджують можливі застосування геністеїну як ліків, що зупиняють ріст пухлин.

ПИРІГ З БРОКОЛІ

- 250 г тофу;
- 250 г сирих суцвіть капусти броколі;
- 1 середня цибуля (нарізати дрібно);
- 2 зубчика часнику (пропустити через часничницю);
- 2 ст. л. олії;
- 1 ч. л. солі;
- 1 ч. л. сухого базиліку.

Суцвіття капусти відварити в підсоленій воді. Цибулю і часник тушити під щільно закритою кришкою до повного випару рідини. Додати олію. Потушити ще 5 хвилин. Тофу перемішати у блендері з тушеною цибулею до консистенції крему. У вогнетривкий, бажано прозорий посуд викласти броколі, залити кремом з тофу та випікати в духовці, доки крем не підрум'яниться до золотистої шко-ринки. Подавати з томатним соусом.

РУЛЕТ ОВОЧЕВИЙ ІЗ ЗЕЛЕННЮ

Тісто:

- 300 г борошна;
- 8 ст. л. (1/2 склянки) холодної(!) води;
- 1 ч. л. солі;
- 5 ст. л. олії;
- 1 ст. л. 5% лимонної кислоти (5 г лимонної кислоти розвести у 100 мл води).

Начинка:

- 1 склянка сухого соєвого фаршу (відварити і злити воду);
- 200 г моркви (нарізати кубиками 1X1 см);
- 5 ст. л. рослинної олії;
- 450 г капусти броколі або цвітної капусти (розділити на дрібні суцвіття);
- 20 г панірувальних сухарів;
- 80 г тофу (розтерти виделкою чи натерти крупною теркою);
- 70 г зеленого горошку.

З'єднати інгредієнти тіста разом і вимісити. Відварити броколі у трохи підсоленій воді так, щоб суцвіття не розварилося. Посолити моркву, помістити у глибоку сковороду, накрити кришкою і тушити, доки морква не стане м'якою; потім влити олію і тушити ще 5–7 хв. Додати соєвий фарш, горошок, капусту і тофу. Тушити близько 15 хв. Додати сухарі, перемішати і зняти з вогню. Дати охолонути. Розкати тісто тонким шаром, змастити олією. Викласти готову начинку, залишивши вільними краї на 1 см, загорнути рулетом, заціпнути краї, зайве тісто відрізати. Викласти на деко й випікати при температурі 200°C не більше 30 хв, доки тісто не підрум'яниться. Перед тим як розрізати, остудити.

Світлина з небес

Маленька дівчинка щодня ходила до школи. Одного разу випав похмурий ранок, але хмари не налякали юну школярку, і вона, як завжди, вирушила в дорогу. Близько полудня вітер посилювався, раз у раз спалахували блискавки. Мама дівчинки розхвилювалася. Дитина могла дуже злякатися. Крім того, у неї могла влучити блискавка.

Переживаючи, жінка сіла за кермо автомобіля і швидко поїхала в бік школи. І раптом вона побачила свою дочку, яка йшла їй назустріч. Під час кожного спалаху блискавки дівчинка зупинялася, дивилася в небо й посміхалася. Блискавки спалахували одна за одною, тому школярка посміхалася досить часто.

Мати підїхала до доньки, опустила вікно й запитала:

— Що це ти робиш?

Дочка відповіла:

— Я позую, коли Бог фотографує мене.

Заочна біблійна школа

Дорогий друже!

Твоїм вірним помічником під час вивчення Біблії можуть стати заочні біблійні курси (ЗБК). Уроки цих курсів допоможуть отримати відповіді на найрізноманітніші запитання.

Ми пропонуємо такі курси:

- «Нове життя» (серія уроків для вивчення основних біблійних істин);
 - «Сила відродження» (поглиблений біблійний курс);
 - «Небесна перлинка» (курс для дітей 6-10 років);
 - «Таємниці пророцтв Даниїла» (уроки з вивчення книги Даниїла);
 - «10 запитань до Бога» (уроки для молоді);
 - «Формула життя» (уроки для підлітків і молоді) рос. мовою;
 - «Когда любовь возвращается домой» (курс з вивчення психології сімейного життя) рос. мовою.
- Ви маєте можливість отримувати уроки як українською, так і російською мовами.

Заяви надсилайте за адресою:
04071, Київ-71, а/с 36,
Заочні біблійні курси

Християнський радіотелецентр «ГОЛОС НАДІЇ»

Слухайте нас на Першій програмі Українського радіо:

Субота 17:30 — 17:45
Неділя 08:55 — 09:00

Другій програмі Українського радіо
«Промінь» (FM 105):

Понеділок 11:55 — 12:00
Вівторок 18:15 — 18:30

04071 Київ-71, а/с 36,
«Голос Надії»

10 маловідомих фактів про людське тіло

www.rate1.com.ua

1. Язык

Людський язык — це єдиний м'яз, не прикріплений з обох боків. Язык, в свою чергу, складається з групи м'язів, а значна частина його поверхні покрита смаковими со-сочками. Іноді наш язык називають «найсильнішим» м'язом людського тіла, але не за його фізичну силу. Йдеться про силу слова.

2. Обличчя

Обличчя людини складається з 10 різних груп м'язів. Щоб усміхнутися, потрібно задіяти 17 м'язів, а щоб насупитися — 43. Досі тривають суперечки про точну кількість лицьових м'язів.

3. Чхання

Чхання може бути неймовірно швидким. Було підраховано, що швидкість чхання перевищує 160 км/год.

4. Мозок

Більша частина (85%) головного мозку людини складається з рідини, а саме з води. У мозку є 100 млрд нейронів, кожен з яких з'єднаний з 10 тис. інших нейронів. Навіть не всі потужні ПК мають таку кількість зв'язків, як головний «комп'ютер» людини.

5. Вдих

Чверть усього кисню, який надходить у людський організм, використовує мозок.

6. Відбитки пальців

Навіть ненароджені діти мають свої відбитки пальців, вони з'являються в дитини ще на третьому місяці розвитку.

7. Найменший м'яз

Найменший м'яз людського тіла знаходиться в середньому вусі. Його функція полягає в підтримці стремени — найменшої кісточки всередині вуха.

8. Група крові

Існує 29 груп крові. Найрідкіснішою з них є АН, що належить до бомбейської підгрупи. До неї відноситься лише група сімей, виявлених у Японії.

9. Найсильніший м'яз

Найсильнішим м'язом людського тіла є жувальний м'яз. Він розташований у задній частині щелепи. Саме завдяки їй ми пережовуємо їжу.

10. Емаль

Найтвердішою частиною людського тіла є емаль, яка покриває зуби. Доросла людина має 32 зуби, дитина — 28.

Каміння: термін придатності

Одного разу чоловік купив на базарі овочів. Приїхавши додому, він з'ясував, що торговці замість товару підклали в його візок коробки з камінням. Шкода, звичайно, та чоловік вирішив, що хай це залишиться на совісті торговців, викинув каміння і продовжив жити як раніше. Через 40 довгих років у двері його будинку постукали. Коли чоловік відчинив двері, на порозі стояли старенькі люди.

— Здрастуй, — сказали вони, — це ми обдурили тебе тоді і прийшли просити вибачення.

— Я пам'ятаю той випадок, — відповів чоловік, — я вибачив вас того ж дня, викинувши каміння в яму.

— А ми носили його сорок років у наших серцях, — зітхнули торговці.

Кожна наша брехня додає по камінчику в нашу душу, і ми самі ускладнюємо своє життя. А ще брехня схожа на сніжну грудку: щоб прикрити попередню брехню, потрібно вигадати нову. Збрехати один раз зовсім не важко, набагато важче збрехати тільки один раз.

Золоті істини християнства

● Здобуває перемогу той, у кого є мета, а не просто мотиви чи спонукання.

● Невдачі й помилки можуть бути мостом, а не барикадою на шляху до успіху.

● Успіх полягає в тому, щоб зуміти піднятися на один раз більше, ніж упати.

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор видавництва

«Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор: Лариса Качмар

Відповідальний редактор: Євген Кучерявенко

Над номером працювали: Яна Хорошун, Віліна Меркулова

Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корешук

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Коректори: Олена Білоконь, Людмила Шаповал, Наталя Сквіра

Дизайн та верстка: Юлія Смаль

Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 428-84-38

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідectво про державну реєстрацію

Серія KB №8176 від 03.12.2003

